

جمهوری اسلامی ایران

Islamic Republic of Iran

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

Institute of Standards and Industrial Research of Iran

استاندارد ملی ایران

۵۵۲۶-۳

چاپ اول

مهر ماه ۱۳۸۰

ISIRI

5526-3

1st,edition

OCT. 2001

sbargh.ir
@sbargh
sbargh.ir@yahoo.com

کابلهای الکتریکی - روشهای آزمون الکتریکی
قسمت سوم - اندازه گیری تخلیه جزئی کابلهای اکستروده شده قدرت
روشهای آزمون

Electrical test methods for electric cables -
Part 3 : Test methods for partial discharge
measurements on lengths extruded power cable

sbargh.ir
@sbargh
sbargh.ir@yahoo.com

نشانی مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران : کرج - شهر صنعتی، صندوق

پستی ۱۶۳-۳۱۵۸۵

دفتر مرکزی : تهران - بالاتراز میدان ولی عصر، کوچه شهید شهامتی، پلاک ۱۴

صندوق پستی ۶۱۳۹-۱۴۱۵۵

تلفن مؤسسه در کرج : ۸-۲۸۶۰۳۱-۰۲۶۱

تلفن مؤسسه در تهران : ۹-۸۹۰۹۳۰۸

دورنگار : کرج ۲۸۸۱۱۴-۰۲۶۱ تهران ۸۸۰۲۲۷۶-۰۲۱

بخش فروش - تلفن : ۲۸۷۰۴۵-۰۲۶۱ : دورنگار : ۲۸۸۷۰۴۵-۰۲۶۱

پیام نگار : ISIRI.INFOC@NEDA.NET

بها : ۴۴۰۰ ریال

Headquarter: Institute of Standards and Industrial Research of IRAN

P.O.Box 31585-163 Karaj - IRAN

Central office: NO.14, Shahid Shahamati St., Valiasr Ave. Tehran

P.O.Box: 14155-6139

Tel.(Karaj): 0098 261 286031-8

Tel.(Tehran): 0098 21 8909308-9

Fax(Karaj): 0098 261 288114

Fax(Tehran): 0098 21 8802276

Email: ISIRI.INFOC@NEDA.NET

Price: 4400 Rls

آشنایی با مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب قانون، تنها مرجع رسمی کشور است که عهده‌دار وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) می‌باشد.

تدوین استاندارد در رشته‌های مختلف توسط کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان مؤسسه، صاحب‌نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط با موضوع صورت می‌گیرد. سعی بر این است که استانداردهای ملی، در جهت مطلوبیت‌ها و مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فنی و فن‌آوری حاصل از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع شامل: تولیدکنندگان، مصرف‌کنندگان، بازرگانان، مراکز علمی و تخصصی و نهادها و سازمان‌های دولتی باشد. پیش‌نویس استانداردهای ملی جهت نظرخواهی برای مراجع ذینفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرات و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که توسط مؤسسات و سازمان‌های علاقمند و ذیصلاح و با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌شود نیز پس از طرح و بررسی در کمیته ملی مربوط و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی چاپ و منتشر می‌گردد. بدین ترتیب استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مفاد مندرج در استاندارد ملی شماره «۵» تدوین و در کمیته ملی مربوط که توسط مؤسسه تشکیل می‌گردد به تصویب رسیده باشد.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد می‌باشد که در تدوین استانداردهای ملی ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی استفاده می‌نماید.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون به منظور حمایت از مصرف‌کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست‌محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردها را با تصویب شورای عالی استاندارد اجباری نماید. مؤسسه می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید.

همچنین به منظور اطمینان بخشیدن به استفاده‌کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و گواهی‌کنندگان سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست‌محیطی، آزمایشگاه‌ها و کالیبره‌کنندگان وسایل سنجش، مؤسسه استاندارد اینگونه سازمان‌ها و مؤسسات را براساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران مورد ارزیابی قرار داده و در صورت احراز شرایط لازم، گواهی‌نامه تأیید صلاحیت به آنها اعطا نموده و بر عملکرد آنها نظارت می‌نماید. ترویج سیستم بین‌المللی یکاها، کالیبراسیون وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی از دیگر وظایف این مؤسسه می‌باشد.

کمیسیون استاندارد کابل‌های الکتریکی - روش‌های آزمون الکتریکی
قسمت سوم - اندازه‌گیری تخلیه جزئی کابل‌های اکستروود شده قدرت

رئیس

بانکیان، محمد اسماعیل
(فوق لیسانس مهندسی برق)

سمت یا نمایندگان

بازنشسته وزارت نیرو - مشاور قائم مقام سازمان توانیر

اعضا

پور عبدالله، محمد باقر

(لیسانس مهندسی صنایع)

مدیر فنی شرکت کارخانجات کابل سازی تک

صدیقی، مهدی

(لیسانس مهندسی برق)

مدیر کیفیت و آموزش سیمکو

غضنفر اهری، محمد حسین

(فوق لیسانس مهندسی برق و کنترل)

مدیر امور مهندسی کابلی البرز

فرخ تار، هادی

(لیسانس مهندسی برق)

مدیر کنترل کیفیت شرکت کارخانجات کابل سازی تک

مسئول طراحی صنایع کابل کرمان

محسنی، محمد

(لیسانس مهندسی برق قدرت)

مدیر مهندسی فروش سیم و کابل ابهر

میربابائی، ایرج

(لیسانس مهندسی الکترونیک و مخابرات)

مدیر کنترل کیفیت سیم و کابل خراسان

نورالعیونی، محمد تقی

(لیسانس فیزیک کاربردی)

دبیر

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

خضرائی، آزیتا

(فوق لیسانس مهندسی هسته‌ای)

پیش گفتار	الف
۱ هدف و دامنه کاربرد	۱
۲ مراجع الزامی	۱
۳ اصطلاحات و تعاریف	۲
۴ آزمونهای تخلیه جزئی	۲
۵ راهنمای کاربردی	۱۷
پیوست	۴۴

پیش‌گفتار

استاندارد "کابل‌های الکتریکی - روش‌های آزمون الکتریکی، قسمت سوم - اندازه‌گیری تخلیه جزئی کابل‌های اکستروود شده قدرت - روش‌های آزمون" که پیش‌نویس آن توسط کمیسیون‌های فنی مربوط تهیه تدوین شده و در یکصد و شصت و هفتمین کمیته ملی استاندارد برق و الکترونیک مورخ ۷۹/۱۱/۲۴ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند ۱ ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در مواقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هرگونه پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استاندارد ارائه شود، در هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین برای مراجعه به استانداردهای ملی ایران باید همواره از آخرین تجدیدنظر آنها استفاده کرد.

در تهیه و تدوین این استاندارد سعی شده است که ضمن توجه به شرایط موجود و نیازهای جامعه، در حد امکان بین این استاندارد و استانداردهای بین‌المللی و استاندارد ملی کشورهای صنعتی و پیشرفته هماهنگی ایجاد شود.

سری استاندارد‌های ملی شماره ۵۵۲۵ و ۵۵۲۶ جایگزین استاندارد ملی ایران شماره ۳۱۱۲ شده و استاندارد ملی ایران شماره ۳۱۱۲ باطل اعلام می‌شود.

منبع و مآخذی که برای تهیه این استاندارد به کار رفته به شرح زیر است :

IEC 885-3 : 1988 ,Electrical test methods for electric cables .Part 3 : Test methods for partial discharge measurements on lengths of extruded power cable.

کابل‌های الکتریکی - روش‌های آزمون الکتریکی

قسمت سوم - اندازه‌گیری تخلیه جزئی کابل‌های اکستروود شده قدرت - روش‌های آزمون

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، تعیین دامنه تخلیه جزئی در طول کابل است. این دامنه نباید از میزان مشخص شده در ولتاژ معین یا حساسیت ارائه شده بیشتر باشد. این استاندارد مقررات اساسی اندازه‌گیری تخلیه جزئی را بر روی طول‌هایی از کابل‌های اکستروود شده قدرت تعیین می‌کند.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد محسوب می‌شود. در مورد مراجع دارای تاریخ چاپ و / یا تجدیدنظر، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی این مدارک مورد نظر نیست. معه‌ذا بهتر است کاربران ذینفع این استاندارد، امکان کاربرد آخرین اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای مدارک الزامی زیر را مورد بررسی قرار دهند. در مورد مراجع بدون تاریخ چاپ و / یا تجدیدنظر، آخرین چاپ و / یا تجدیدنظر آن مدارک الزامی ارجاع داده شده مورد نظر است. استفاده از مرجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است:

- IEC 270 : 1981 , Partial discharge measurement

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، کلیه اصطلاحات و / یا واژه‌ها با تعاریف ارائه شده در استاندارد ملی ایران شماره ...^۱ بکار می‌رود.

۴ آزمونهای تخلیه جزئی

۱-۴ دستگاه آزمون

۱-۱-۴ تجهیزات

تجهیزات شامل اجزاء زیر می‌باشد:

- منبع تغذیه ولتاژ بالا با ظرفیت کیلو ولت - آمپر مناسب برای طول کابل تحت آزمون.

- ولت‌متر برای ولتاژهای بالا.

- مدار اندازه‌گیری.

- کالیبره کننده مقدار دامنه تخلیه.

- مولد پالس مضاعف.

- آمپدانس انتهایی (که در انتهای کابل نصب می‌شود) یا فرونشاندن موج برگشتی (در صورت لزوم).

سطح نویز کلیه اجزاء فوق باید آنقدر پایین باشند تا حساسیت لازم به دست آید.

فرکانس تغذیه دستگاه آزمون برابر با ۴۹ تا ۶۱ هرتز متناوب با شکل موج تقریباً سینوسی بوده و

نسبت مقدار قلّه به مؤثر آن $\sqrt{2}$ و با رواداری $\pm 7\%$ درصد می‌باشد. موضوعات اصلی در نظر گرفته

شده در این استاندارد (کالیبراسیون و تضعیف پالسهای تخلیه جزئی) با استفاده از فرکانسهای

مختلف منبع تغذیه تحت تأثیر قرار نمی‌گیرد. با این وجود، مشخصه‌های تخلیه جزئی توسط فرکانس

آزمون تحت تأثیر قرار گرفته و در روش اندازه‌گیری این واقعیت را باید در نظر گرفت.

۱- این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین‌المللی IEC ۲۷۰ مراجعه شود.

۲-۱-۴ ابزار و مدار آزمون

مدار آزمون شامل کابل مورد آزمون، خازن کوپلینگ و مدار اندازه گیری است. مدار اندازه گیری شامل امپدانس اندازه گیری (امپدانس ورودی ابزار اندازه گیری و واحدهای امپدانس^۱ ورودی که جهت تطبیق با امپدانس کابل انتخاب شده اند)، سرهای اتصال دهنده و ابزار اندازه گیری است. ابزار اندازه گیری یا آشکارساز شامل وسیله تقویت کننده مناسب، نوسان نما و ابزار اضافی جهت نمایش وجود تخلیه جزئی و اندازه گیری میزان بار ظاهری (در صورت لزوم) می باشد.

۳-۱-۴ مولد پالس مضاعف

ویژگی های مدار آزمون تخلیه جزئی باید به وسیله مولد پالس مضاعف بررسی شود. این مولد به طور مداوم، دو پالس یکسان (با بار ظاهری مشابه) و به دنبال هم با فاصله زمانی متغیر از ۲/۰ تا ۱۰۰ میکروثانیه تولید می کند. زمان صعود پالسها (زمان لازم برای رسیدن پالس از ۱۰ به ۹۰ درصد مقدار قله آن) نباید از ۲۰ نانوثانیه بیشتر شود. زمان بین ۱۰ درصد مقدار پیشانی و دنباله هر پالس نباید از ۱۵۰ نانوثانیه بیشتر شود. پالسها ممکن است توسط فرکانس منبع تغذیه همزمان و هماهنگ شوند^۲.

۴-۱-۴ امپدانس انتهایی (امپدانس مشخصه)

یک امپدانس انتهایی برابر با امپدانس مشخصه کابل مورد آزمون را می توان به انتهای باز کابل متصل نمود. این امپدانس از انعکاس موج در انتهای کابل جلوگیری می کند.

۵-۱-۴ فرونشاندن موج برگشتی

چنانچه آزمون در حالت بدون امپدانس انتهایی انجام شود، برای پرهیز از سوپرپوزیشن^۳، می توان از فرونشاندن موج برگشتی استفاده نمود. این فرونشاندن یک کلید الکترونیکی است که در بیشتر موارد قادر به جلوگیری از ورود پالسهای برگشتی از انتهای باز کابل به آشکارساز می شود. با این وجود،

1- Input unit

2- Synchronized

3- Superposition

چنانچه منبع تخلیه جزئی در نزدیکی سرانتهایی کابل قرار گیرد، سوپرپوزیشن مثبت اجتناب ناپذیر است.

۲-۴ تعیین ویژگی‌های مشخصه مدار آزمون

ویژگی‌های مشخصه مدار آزمون باید در همان شرایط کاربرد تعیین شوند. مدارهای آزمونی که معمولاً برای اتصال به سرانتهای کابل تک رشته مورد استفاده قرار می‌گیرند، در شکل‌های ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ نشان داده شده‌اند. هرگاه دو سر هادی کابل به یکدیگر متصل باشند، از مدارهای آزمون مشابه نیز می‌توان استفاده نمود. در این حالت دو سرانتهایی حفاظ الکتریکی فلزی^۱ نیز باید به یکدیگر متصل شوند.

۱-۲-۴ سوپرپوزیشن

چنانچه از امپدانس انتهایی استفاده نشود، لازم است ویژگی‌های مدار آزمون (با در نظر گرفتن سوپرپوزیشن) تعیین شود. مولد پالس مضاعف طبق شکل ۶ متصل شده و نموداری از پالس مضاعف رسم می‌شود (به بند ۴-۵ و شکل‌های ۷، ۸ و ۹ مراجعه شود). این بررسی باید حداقل یک بار در سال و همچنین بر حسب درخواست و به هنگام تعمیر یا تعویض اجزاء مهم مدار انجام شود.

۲-۲-۴ امپدانس انتهایی

چنانچه از امپدانس انتهایی استفاده شود (به شکل ۴ مراجعه شود)، مناسب بودن آن برای نوع کابل مورد آزمون باید با استفاده از روش توضیح داده شده در بند ۴-۶ نشان داده شود. این بررسی باید حداقل یک بار در سال و همچنین بر حسب درخواست و به هنگام تعمیر و تعویض اجزاء مهم مدار انجام شود.

۳-۲-۴ فرونشاندن موج برگشتی

هدف از استفاده از این وسیله، دستیابی به نمودار پالس مضاعف نوع یک مطابق شکل ۷ می‌باشد. با استفاده از اعداد نشان داده شده در شکل ۱۰، کارایی وسیله فرونشاندن موج برگشتی باید حداقل

یک بار در سال و همچنین بر حسب درخواست و به هنگام تعمیر یا تعویض اجزاء مهم مدار انجام شود.

۴-۲-۴ بار الکتریکی برای کالیبراسیون

روش کالیبراسیون انتقال باره باید بر اساس استاندارد ملی ایران شماره^۱، بند ۵-۲-۱ مورد استفاده قرار گیرد. راهنمایی بیشتر در مورد استفاده از کالیبره کننده های تخلیه در استاندارد ملی ایران شماره^۲، پیوست ۳ ارائه شده است. در این روش، کالیبره کننده مستقیماً به سرانتهایی کابل مورد آزمون متصل می شود تا پالسهای جریان کوتاه مدت را با مقدار بار از پیش تعیین شده به کابل مورد آزمون (همانطور که در بند ۴-۳ توضیح داده شد) اعمال نماید. ارتفاع پالس منتج بر روی نوسان نما باید حداقل ۱۰ میلی متر باشد.

قطع خازن کالیبره کننده (پیش از برقرار شدن ترانسفورماتور آزمون ولتاژ بالا) ضروری است، مگر آنکه ولتاژ اسمی این خازن برای استفاده در ولتاژهای آزمون مناسب باشد. بهره تقویت کننده نباید پس از تنظیم اولیه مجدداً تنظیم شود، مگر آنکه وسیله ای برای نمایش پیوسته سیگنال کالیبره کننده مناسب در طول آزمون فراهم شده باشد.

یکی از موارد زیر برای این آزمون پیش می آید:

الف - ولتاژ اسمی خازن کالیبره کننده ممکن است برابر یا حداکثر ولتاژ ترانسفورماتور آزمون بوده و بخشی از مدار آزمون را تشکیل دهد. در این حالت پیش از برقرار شدن ترانسفورماتور آزمون ولتاژ بالا، قطع کردن آن لازم نیست.

ب - کالیبره کننده ثانویه را می توان به مدار اضافه نمود. این کالیبره کننده به ورودی آشکار ساز متصل می شود. پیش از قطع شدن کالیبره کننده اولیه و برقرار شدن ترانسفورماتور آزمون ولتاژ بالا (طبق

۱- این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی IEC ۲۷۰ مراجعه شود.
۲- این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی CIGRE ۲۱ مراجعه شود.

استاندارد ملی ایران شماره^۱، بند ۱-۲ از بخش اول پیوست ۳، دامنه پاسخ پالس ثانویه در برابر کالیبره کننده اولیه از پیش کالیبره می شود.

مادامیکه ظرفیت خازنی کالیبره کننده در مقایسه با ظرفیت خازنی کابل مورد آزمون (C_x) کوچک باشد، بار تخلیه کالیبراسیون (q_{cal} بر حسب پیکو کولن) از حاصل ضرب دامنه پالس کالیبراسیون (ΔU بر حسب ولت) در ظرفیت خازن کالیبره کننده (C_{cal} بر حسب پیکوفاراد) بدست می آید:

$$q_{cal} = C_{cal} \times \Delta U$$

مشخصه های پالس کالیبره کننده باید با استاندارد ملی ایران شماره^۱، بخش ۳ از پیوست ۳ و استاندارد ملی ایران شماره^۲، بندهای ۲-۵ و ۳-۵ مطابقت نماید. در مورد کابلهایی با طول زیاد، ظرفیت خازن کالیبره کننده نباید بیشتر از ۱۵۰ پیکوفاراد باشد.

ضریب مقیاس ابزار اندازه گیری (K) عبارت از ضریبی است که باید در میزان قرائت شده از ابزار برای دستیابی به دامنه تخلیه اعمال شده به کابل مورد آزمون در حین کالیبراسیون ضرب شود. این ضریب باید با استاندارد ملی ایران شماره^۲، بند ۲-۵ مطابقت نماید.

۵-۲-۴ حساسیت

الف - حساسیت مدار آزمون (شامل منبع تغذیه ولتاژ بالا و دستگاههای اندازه گیری) عبارت است از حداقل مقدار پالس تخلیه قابل تشخیص q_{min} (بر حسب پیکو کولن) که بتوان آن را در صورت وجود نویز زمینه مشاهده نمود. از پالسهای تداخلی منفرد که به طور واضح قابل تشخیص هستند، می توان صرف نظر نمود. از آنجائیکه پیکو کولن سنج، منبع سیگنال نشان داده شده را تشخیص نمی دهد،

۱- این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی IEC ۶۱ مراجعه شود.

۲- این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی IEC ۲۷۰ مراجعه شود.

صفحه نمایش نوسان نما برای نشان دادن سطوح سیگنال نویز ضروری می باشد. برای قابل تشخیص بودن پالس تخلیه، دامنه آن باید حداقل دو برابر دامنه نویز ظاهری (h_n) باشد. مقدار نویز قرائت شده بر روی نوسان نما یا پیکوکولن سنج (در صورتیکه از پیکوکولن سنج هم استفاده شود) است.

$$q_{min} = 2K \times h_n$$

بنابراین :

که در آن :

K = ضریب مقیاس است.

ب - مقادیر حساسیت باید طبق بند ۴-۴ انتخاب شوند.

۳-۴ روشهای اندازه گیری

آزمون باید به عنوان آزمون نوعی بر روی نمونه هایی از کابل با طول کوتاه و به عنوان آزمون معمول^۱ بر روی کابل تولید شده (با هر طولی) انجام شود.

انتخاب مدار آزمون به نمونه کابل بستگی دارد. در این حالت با توجه به نمودار پالس مضاعف (رجوع شود به بند ۴-۵)، نمونه کابل را می توان به صورت طول کوتاهی از کابل (رجوع شود به بند ۴-۳-۱) یا طول بلندی از کابل (رجوع شود به بندهای ۴-۳-۲، ۴-۳-۳ و ۴-۳-۴) در نظر گرفت. برای دستیابی به حساسیت مورد نظر (رجوع شود به بند ۴-۲-۵)، در مدار آزمون نباید هیچگونه تخلیه ای صورت گیرد. کالیبراسیون لزوماً نباید با منبع تغذیه ولتاژ بالای روشن انجام شود (رجوع شود به بند ۴-۲-۴).

۱-۳-۴ کابلهای کوتاه شامل طولهایی از کابل برای آزمون نوعی

الف - مقررات

در مورد کابلهای کوتاه، کابل را می توان معادل یک خازن در نظر گرفت. محدودیت طول کابل (در جائیکه این محدودیت قابل قبول نباشد) به مدار آزمون مورد استفاده بستگی دارد. مقدار واقعی با استفاده از نمودار پالس مضاعف توضیح داده شده در بند ۴-۵ تعیین شده و با Lk مشخص می شود.

1- Routine test

یادآوری - با وجود این، اگر دو سر کابل بهم متصل شده باشد، کابل‌های به طول تا $2Lk$ همانند کابل با طول کوتاه رفتار می‌کنند (رجوع شود به بند ۴-۲).

مدارهای آزمون‌نی که به طور معمول استفاده می‌شوند، در شکل‌های ۱، ۲ و ۳ نشان داده شده‌اند.

ب - بررسی حساسیت

کالیبره کننده باید به طور موازی با کابل و فقط در انتهای آزاد آن (که به آشکارساز متصل نیست) وصل شود. با استفاده از مقدار بار تخلیه کالیبراسیون ($qcal$) اعمال شده و مقدار انحراف اندازه‌گیری شده مربوط به آن (a_2)، ضریب مقیاس k_2 (بر حسب پیکوکولن بر میلی‌متر) و حساسیت $qmin$ (بر حسب پیکوکولن) محاسبه می‌شود.

$$k_2 = qcal / q_2$$

$$qmin = 2k_2 \times hn$$

که در آن :

hn = مقدار انحراف از تداخل زمینه (بر حسب میلی‌متر).

پ - روش آزمون

اندازه‌گیری فقط باید در یکی از دو انتهای کابل انجام شود. با توجه به مقدار انحراف اندازه‌گیری شده

(A بر حسب میلی‌متر)، دامنه تخلیه (q بر حسب پیکوکولن) برابر است با :

$$q = k_2 \times A$$

ولتاژها باید طبق بند ۴-۴ انتخاب شوند.

۴-۳-۲ کابل‌های بلند مورد آزمون (در حالت بدون امپدانس انتهایی)

الف - مقررات

در مورد کابل‌هایی با طول بیش از Lk انجام آزمون بدون امپدانس انتهایی می‌تواند امکان‌پذیر باشد، مشروط بر آنکه پدیده‌های سوپریوزیشن و تضعیف به حساب آید. چنانچه، نمودار پالس مضاعف

یکی از حالات زیر باشد (رجوع شود به بند ۴-۵)، انجام آزمون بدون امیدانس انتهایی مجاز می‌باشد:

- نوع ۱ (شکل ۷).

- نوع ۲ و ۳ (شکل‌های ۸ و ۹)، مشروط بر آنکه طول کابل (L) خارج از محدوده: $2L_1 \leq L \leq 2L_2$ باشد (برای تعیین L_1 و L_2 رجوع شود به بند ۴-۵).

برای کابلهایی با طول واقع در این محدوده، مدار آزمون دیگری باید مورد استفاده قرار گیرد یا روش‌های ارائه شده در بندهای ۴-۳-۴ یا ۴-۳-۴ باید در نظر گرفته شود.

مدارهای آزمونی که به طور معمول استفاده می‌شوند، در شکل‌های ۱، ۲، ۳ و ۵ نشان داده شده‌اند.

ب- بررسی حساسیت

همانطور که در شکل‌های ۱، ۲، ۳ یا ۵ نشان داده شده، کالیبره کننده باید به طور موازی با کابل به نوبت به هر یک از دو سر کابل وصل شود. کالیبره کننده در ابتدا باید به انتهای آزاد کابل (که به آشکارساز متصل نیست) وصل شده و سپس با همان مقدار تنظیم تقویت کننده و بار تخلیه کالیبراسیون با انتهای دیگر کابل در نزدیکی آشکارساز وصل شود. مقادیر زیر باید یادداشت شوند:

- a_1 = مقدار انحراف اندازه‌گیری شده (بر حسب میلی‌متر)، وقتی که کالیبره کننده به انتهای کابل در نزدیکی آشکارساز وصل است.

- a_2 = مقدار انحراف اندازه‌گیری شده (بر حسب میلی‌متر)، وقتی که کالیبره کننده به انتهای آزاد کابل (که به آشکارساز متصل نیست) وصل است.

- a_1 و مقدار بار تخلیه کالیبراسیون $qcal$ (بر حسب پیکوکولن) برای تعیین ضریب مقیاس K_1 (بر حسب پیکوکولن بر میلی‌متر) استفاده می‌شوند:

$$K_1 = qcal / a_1$$

برای در نظر گرفتن تضعیف، a_1 و a_2 برای تعیین ضریب تصحیح F استفاده می‌شوند. در این حالت داریم:

$$F = 1 \quad , \quad a_2 \geq a_1$$

$$F = \frac{\sqrt{a_1}}{a_2} \quad , \quad a_2 < a_1$$

حساسیت q_{min} (بر حسب پیکوکولن) به صورت زیر محاسبه می شود :

$$q_{min} = \gamma k_1 \times h_n \times F$$

پ - روش آزمون

اندازه گیری باید دوبار و به نوبت با اتصال سر خازن کوپلینگ (سر مخصوص اتصال به ولتاژ بالا) به هر یک از دو انتهای کابل انجام شود. انحراف های اندازه گیری شده A_1 و A_2 باید تعیین شده و مقدار بزرگتر به عنوان A_{max} (بر حسب میلی متر) انتخاب شود. با داشتن ضریب مقیاس K_1 (بر حسب پیکوکولن بر میلی متر) و ضریب تصحیح F ، مقدار بار تخلیه q (بر حسب پیکوکولن) به صورت زیر بدست می آید :

$$q = K_1 \times A_{max} \times F$$

موقع اندازه گیری بیشترین انحراف A_{max} ، ولتاژهای مورد استفاده باید طبق بند ۴-۴ انتخاب شوند.

یادآوری - تنها اگر، نمودار پالس مضاعف از نوع ۱ بوده (رجوع شود به شکل ۷) و $a_2 \geq a_1$ باشد و دو سر کابل بهم متصل گردد، یک اندازه گیری برای A (بر حسب میلی متر) کافی می باشد (رجوع شود به بند ۴-۲). در این صورت مقدار تخلیه از رابطه زیر بدست می آید :

$$q = K_1 \times A$$

۳-۳-۴ کابل های بلند مورد آزمون (در حالت وجود امپدانس انتهایی)

الف - مقررات

برای حذف خطاهای ناشی از اثرات سوپریوزیشن، کابل هایی با طول بیشتر از L_K را میتوان با

امپدانس انتهایی طبق شکل ۴ آزمون نموده. این روش را میتوان با هر آشکار ساز و هر طولی از کابل انجام داد، مشروط بر آنکه امپدانس Z_{in} با مقررات مشخص شده در بند ۴-۶ مطابقت نماید. مناسب بودن امپدانس برای کابل مورد آزمون باید با استفاده از روش توضیح داده شده در بند ۴-۶ نشان داده شود.

ب - واریسی حساسیت

همانطور که در شکل ۴ نشان داده شده، کالیبره کننده باید بطور موازی با کابل به هر انتهای آن وصل شود. کالیبره کننده در ابتدا باید به انتهای آزاد کابل (که به آشکار ساز متصل نیست) وصل شده و سپس با همان مقدار تنظیم تعویت کننده و با تخلیه کالیبراسیون به انتهای دیگر کابل در نزدیکی آشکار ساز وصل شود.

مقادیر زیر باید یادداشت شوند:

a_1 مقدار انحراف اندازه گیری شده (بر حسب میلیمتر)، وقتی که کالیبره کننده به انتهای کابل در نزدیکی آشکار ساز وصل است. چنانچه روش ارائه شده در ردیف پ - ۲ همین بند کافی باشد، لزومی به اندازه گیری a_1 نیست.

a_2 مقدار انحراف اندازه گیری شده (بر حسب میلیمتر)، وقتی که کالیبره کننده به انتهای آزاد کابل (که به آشکار ساز متصل نیست) وصل است. سپس ضریب مقیاس K_2 (بر حسب پیکوکولن بر میلیمتر) و حساسیت A_{min} (بر حسب پیکوکولن) بصورت زیر محاسبه میشوند.

$$K_2 = q_{cal} / a_2$$

$$q_{min} = 2K_2 \times h_n$$

پ - روش آزمون

۱- اگر تعیین مقدار تخلیه با دقت زیاد لازم باشد، سر خازن کورپلینگ (سر مخصوص اتصال به ولتاژ بالا) باید به نوبت به هر یک از دو انتهای کابل متصل شده و انحرافهای A_1 و A_2 (بر حسب میلیمتر)

اندازه گیری شود. دامنه تخلیه q (برحسب پیکوکولن) از رابطه زیر بدست می آید :

$$q = q_{cal} \times \sqrt{\frac{A_1 \times A_2}{a_1 \times a_2}}$$

۲- هر گاه بررسی درباره اینکه مقدار تخلیه فراتر از مقدار معین نرود، کافی باشد. اندازه گیری را میتوان با اتصال سر خازن کوپلینگ (سر مخصوص اتصال به ولتاژ بالا) تنها به یکی از دو انتهای کابل انجام داد. در این حالت، پالس کالیبره کننده تنها به سری از کابل که به امپدانس انتهایی وصل است (و به آشکار ساز متصل نیست) اعمال می شود (a_2). با توجه به انحراف اندازه گیری شده A_1 (برحسب میلیمتر) و ضریب مقیاس K_2 (برحسب پیکوکولن بر میلیمتر)، دامنه تخلیه q (برحسب پیکوکولن) از رابطه زیر محاسبه می شوند :

$$q = K_2 \times A_1$$

هنگام اندازه گیری انحراف های A_1 و در صورت لزوم A_2 حدود ولتاژ مورد استفاده باید طبق بند ۴-۴ انتخاب شوند.

۴-۳-۴ کابل های بلند مورد آزمون (همراه با فرونشاندن موج برگشتی)

اتصال فرونشاندن موج برگشتی در شکل ۵ نشان داده شده است.

الف - مقررات

هنگام استفاده از فرونشاندن موج برگشتی، نمودار پالس مضاعف باید از نوع ۱ باشد (رجوع شود به شکل ۷).

ب - واریسی حساسیت

رجوع شود به بند ۴-۳-۲.

پ - روش آزمون

رجوع شود به بند ۴-۳-۲.

۴-۴ حدود مقادیر تخلیه جزئی ولتاژ

حدود مقادیر تخلیه جزئی، حساسیت و ولتاژ باید طبق مقررات استاندارد سیم و کابل مربوطه تعیین

شوند.

۴-۵ رسم نمودارهای پالس مضاعف

مولد پالس مضاعف باید به اجزاء مدار اندازه گیری (همانطور که در شکل ۶ نشان داده شده) متصل شود.

نمودار پالس مضاعف با تغییرات هر یک از اجزاء مدار تحت تاثیر قرار می گیرد. مهم است که نمودار پالس مضاعف تحت شرایط دقیق بکار رفته در آزمون ولتاژ بالا ترسیم شود. بجای کابل قدرت، یک با اهمی قرار می دهیم که اندازه این بار اهمی برابر با حداکثر امپدانس مشخصه کابلهای اکستروود شده است ($R=50\Omega$ تا 60Ω). پالسهای مضاعف در همان نقاط اعمال پالسهای کالیبره کننده برای مولدهای آزمون گوناگون طبق شکلهای ۲، ۱ و ۳ اعمال می شوند. شرایط زیر باید برقرار باشد:

الف - مولد پالس مضاعف (I) باید مقررات بند ۴-۱-۳ را برآورده سازد. پالسها باید با استفاده از نوسان نمای دیگری با محور زمانی کالیبره شده اندازه گیری شوند. دقت لازم $\pm 3\%$ درصد یا 50 نانو ثانیه است (هر کدام که بزرگتر باشد).

امپدانس خروجی کلی باید در گستره 50 تا 60 اهم باشد. برای رسیدن به این شرایط، ممکن است اضافه کردن مقاومتهای دیگری بصورت موازی یا سری با خروجی ضروری باشد.

تجربه نشان داده است که نمودار پالس مضاعف را میتوان با استفاده از روشهای زیر بصورت پایدار ایجاد کرد:

- سادهترین روش آن است که مولد پالس مضاعف با سیمی به طول حداکثر 3 متر به موازات خازن ولتاژ بالا (C_R) و امپدانس اندازه گیری (Z_A) وصل شود.
- برای اتصالات بلندتر، کابل کوآکسیال باید استفاده شود (رجوع شود به شکل ۶). در این حالت وجود در مقاومت تطبیق دهنده R_1 و R_2 ضروری است تا اطمینان حاصل شود که مدار تطبیق یافته امپدانسی را بعنوان بار اهمی در گستره 50 تا 60 اهم ارائه می دهد.
- ب - خازن (C_R) و سایر اجزاء ولتاژ بالای مدار آزمون باید مشابه بوده و دارای اتصالات یکسان

همانند اتصالات بکار رفته در آزمون ولتاژ بالا باشند.

پ - در آزمون ولتاژ بالا برای دستیابی به نمودار پالس مضاعف باید از مجموعه تطبیق دهنده یا امپدانس آشکار ساز (Z_A) استفاده شود.

ت - پاسخ فرکانسی و بهره تقویت کننده آشکار ساز (D) باید به مقداری باشد که برای آزمون ولتاژ بالا انتخاب شده است. برای اندازه گیری دقیق تغییرات در دامنه پالس که بعلت اعوجاج ناشی از سوپرپوزیشن ایجاد می شود، خروجی تقویت کننده آشکار ساز (D) باید بر روی نوسان نمای دیگری (مثلاً نوسان نمای مورد استفاده در ردیف الف) نمایش داده شود.

فاصله زمانی مولد پالس مضاعف باید ۱۰۰ میکرو ثانیه تنظیم شده و میزان انحرافهای آشکار ساز تخلیه جزئی (A_{100}) نسبت به دو پالس اندازه گیری شود. سپس فاصله زمانی ۱۰۰ میکروثانیه باید تا ۰/۲ میکرو ثانیه کاهش یابد. برای مقادیر مختلف فاصله زمانی t بین حداکثر قله های دو پالس اندازه گیری می شوند، حداکثر انحراف A_t باید اندازه گیری شود. توجه خاصی باید به نواحی سوپرپوزیشن مثبت و منفی بعمل آید. سپس مقادیر $\frac{A_t}{A_{100}}$ باید بعنوان تابعی از t رسم شده تا نمودار پالس مضاعف (با فاصله زمانی مختلف) حاصل گردد. مثالهایی از نمودارها در شکلها ۷ تا ۹ نشان داده شده اند.

در جائیکه مقدار $\frac{A_t}{A_{100}}$ در اولین سوپرپوزیشن مثبت برابر با ۱/۴ باشد، مقدار t باید از روی نمودار تعیین شود. اگر مقدار $\frac{A_t}{A_{100}}$ در تمام نواحی سوپرپوزیشن منفی کمتر یا مساوی ۱/۰ باشد، زمانهای t_1 و t_2 باید تعیین شوند. با در نظر گرفتن خطاهای اندازه گیری از نواحی سوپرپوزیشن منفی با حداکثر دامنه تا ۱۰- درصد میتوان صرف نظر نمود.

طولهای کابل L_1 ، L_2 و L_3 مربوط به t_1 ، t_2 و t_3 باید با استفاده از رابطه زیر محاسبه شوند:

$$L = 0.15 \times t \times v$$

v میانگین سرعت انتشار است و مقدار آن برای بیشتر کابلهای اکستروود شده بین ۱۵۰ متر بر

میکروثانیه تا ۱۷۰ متر بر میکروثانیه می باشد . در صورت نیاز ، سرعت انتشار باید با اعمال پالس کالیبراسیون به کابل فاقد امپدانس انتهایی اندازه گیری شود و تأخیر زمانی بین دو پالس اصلی و برگشتی اندازه گیری شود .

کابلهایی با طول کمتر از L_p را میتوان کابل کوتاه در نظر گرفت . این کابلها میتوانند ۱۰۰ متر یا حتی بلند تر از ۱۰۰۰ متر باشند . طولهایی بین $2L_1$ تا $2L_2$ را میتوان طولهای ممنوعه در نظر گرفت . برای اندازه گیری این طولها، مدار باید با امپدانس انتهایی (رجوع شود به بند ۳-۳-۴) آزمون شود یا مدار آزمون (مثلاً Z_A, D و C_k) به نحوی اصلاح شود که L_1 و L_2 به مقادیر مناسبتر تغییر یابند و یا میتوان با اتصال دو انتهای کابل به یکدیگر ، مقدار L_p را بطور مؤثری مضاعف نمود .

۴-۶ الزامات امپدانس انتهایی

امپدانس انتهایی Z_W (نشان داده شده در شکل ۴) شامل المانهای RC یا RLC است که بر اساس ارزیابی تجربی انتخاب می شوند.

المان RC

اندازه گیری زیر باید برای اثبات مناسب بودن خازن انتهایی (C_W) انجام شود . المان RC باید بموازات کابل (به انتهایی که به آشکار ساز متصل نیست) وصل شود . جزء خازنی باید اتصال کوتاه شده و جزء اهمی باید به اندازه امپدانس مشخصه کابل مربوطه تنظیم شود . سپس کالیبره کننده باید به انتهایی از کابل که به آشکار ساز متصل نیست، وصل شده و انحراف اندازه گیری شده a_p باید تعیین شود .

بدون تغییر در تنظیم تقویت کننده، اتصال کوتاه خازن امپدانس انتهایی باید برطرف شود . برداشتن اتصال کوتاه خازن (C_W) نباید انحراف a_p را به میزان بیشتر از ± 15 درصد تغییر دهد . در مورد آشکار سازهای PD با فرکانس قطع کمتر از ۲ مگا هرتز، برآورد منطقی خازن C_W (خازن کوپلینگ ولتاژ بالا Z_W) با استفاده از رابطه زیر انجام می گیرد :

$$C_W \geq 0.15 \times \frac{1}{R_W \times f_m}$$

که در آن :

$R_{\text{پ}}$: جزء اهمی امپدانس انتهایی (تقریباً معادل امپدانس مشخصه کابل).

f_m : میانگین فرکانس اندازه گیری آشکارساز (میانگین عددی حد بالا و پائین فرکانس آشکارساز).
در مورد ابزارهای اندازه گیری PD با باند تقویت کنندگی پهن و فرکانس بالای بیشتر از ۲ مگاهرتز همراه انتگرال گیر الکترونیکی ، برآورد C_W را میتوان با استفاده از رابطه زیر انجام داد :

$$C_W \geq \frac{\tau T_j}{R_{\text{پ}}}$$

که در آن :

T_j : مدت زمان پالس اصلی PD (معمولاً کمتر از ۰/۲ میکرو ثانیه است).

— المان RLC مدار تشدید سری

اندازه گیری برای اثبات مناسب بودن مدار تشدید در فرکانس اندازه گیری مربوطه انجام شود .
پس از برداشتن امپدانس انتهایی ، مقاومت اهمی متناظر با امپدانس مشخصه کابل باید بصورت موازی با انتهایی از کابل که به آشکار ساز متصل نیست ، وصل شود. علاوه بر این کالیبره کننده باید به انتهایی از کابل (که به آشکار ساز متصل نیست) وصل شود و انحراف اندازه گیری شده a_p باید تعیین گردد.

بدون تغییر در تنظیم تقویت کننده ، مقاومت اهمی باید برداشته شده و با امپدانس انتهایی RLC جایگزین شود .

در فرکانس اندازه گیری ، جزء اهمی امپدانس انتهایی باید مطابق مقاومت $R_{\text{پ}}$ باشد .

با اتصال امپدانس انتهایی ، انحراف اندازه گیری شده a_p نباید بیشتر از $\pm 15\%$ درصد تغییر کند .

برآورد منطقی مقادیر خازن C_W و سلف L_W با استفاده از روابط زیر انجام می گیرد :

$$C_W \geq \frac{\Delta f}{2\pi f_m^2 R_W}$$

$$L_W = \frac{1}{(2\pi f_m)^2 \times C_W}$$

که در آن :

R_W : جزء اهمی امپدانس انتهایی (تقریباً معادل امپدانس مشخصه کابل).

f_m : میانگین فرکانس اندازه گیری آشکار ساز (میانگین عددی حد بالا و پائین فرکانس آشکار ساز)

Δf : پهنای باند آشکار ساز (تفاضل حد بالا و پائین فرکانس آشکار ساز)

۵ راهنمای کاربردی

روشهای پذیرفته شده در روند آزمونهای تخلیه جزئی بر روی طولهایی از کابل قدرت اکستروود شده در بند ۴ توضیح داده شد. این راهنما برای توضیح یا توجیه بعضی از روشها بکار میرود.

۱-۵ اطلاعات زمینه ای^۱

۱-۱-۵ مقدمه

اندازه گیری تخلیه جزئی بعنوان یکی از آزمونهای کنترل کیفیت برای کابل های اکستروود شده در ردیف های ولتاژ متوسط و بالا بکار میرود. حالت عادی باید به گونه ای باشد که هرگاه کابل اکستروود شده تحت تنش های ولتاژی مطابق مشخصات برقرار شد، تخلیه جزئی در آن رخ ندهد. با این وجود هر از گاهی نقص عایقی وجود دارد که موجب تخلیه جزئی می شود. هدف از این آزمون، شناسائی این نقص ویژه است. الزام اساسی آن است که این روشها امکان اندازه گیری دقیق تخلیه جزئی را در هر کابلی بدون توجه به موقعیت در طول آن فراهم آورد.

روشهای اندازه گیری با حساسیت بالا برای تشخیص تخلیه جزئی بکار میرود که به صورت پالسهای در شدت میدان معین در حفره های درون عایق یا نواحی ناقص لایه های نیمه هادی رخ میدهند.

¹ - Background information

روشهای مورد استفاده در استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۰۰۰ توضیح داده شده اند. در استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۰۰۰، مشکلاتی نظیر محدودیت در حساسیت (که ناشی از تداخل الکتریکی است) و روشهای رفع کردن^۲ آنها ارائه شده است. با این وجود مسائل دیگری در ارتباط با کابلها با طول بلند وجود دارد که در دامنه کاربرد استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۰۰۰ اقرار نمی‌گیرد. چنین مسائلی در این استاندارد ارائه شده اند.

پدیده گزاری الکتریکی در محل تخلیه درون کابل موجب انتشار امواج سیار در دو سر کابل می‌شود.

آشکارساز تخلیه جزئی واقع در یکی از انتهای کابل به هر دو موج زیر پاسخ میدهد:

– موجی که مستقیماً دریافت می‌کند.

– موجی که پس از انعکاس در سر دیگر بازتاب می‌یابد.

ورود این دو موج میتواند منجر به جمع شدن (جمع جبری) دامنه‌های آنها شده و پاسخ منتج ممکن است از موج اولیه بزرگتر یا کوچکتر باشد. چنانچه پاسخ از موج اولیه بزرگتر باشد، خطای جمع شدن مثبت دامنه‌ها موجب می‌شود تا مقدار اندازه‌گیری شده تخلیه جزئی بیشتر از مقدار واقعی باشد این حالت کار آمدی آزمون را محدود نمی‌کند. با این وجود چنانچه پاسخ کوچکتر از موج اولیه باشد، مقدار اندازه‌گیری شده تخلیه جزئی کمتر از مقدار واقعی است. چنین خطای منفی می‌تواند منجر به عدم تشخیص تخلیه جزئی واقعی شود. خط مشی این استاندارد مجاز دانستن خطاهای مثبت و محدود نمودن خطاهای منفی در حدود پذیرفته شده می‌باشد.

پاسخ و خطاهای مربوطه با طول کابل و مشخصه‌های مدار آزمون تعیین می‌شود. روشهای مورد نیاز برای بحساب آوردن این خطاها و خطاهای ناشی از تضعیف در استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۰۰۰^۱ در نظر گرفته نشده است. این پدیده‌ها در استاندارد ملی ایران شماره ۱۰۰۰۰^۳، پیوست ۴ در چند سال

۱ – این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین‌المللی IEC ۲۷۰ مراجعه شود.

2 - Overcoming

۳ – این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین‌المللی IEC ۲۱ مراجعه شود.

پیش مطرح شده بود، در استاندارد های بین المللی اولیه نیز برای آزمونهای کابل اکستروژن شده، استفاده از این استاندارد را به همراه استاندارد ملی ایران شماره ۱...^۱ توصیه کرده اند. با این وجود تجارب کارخانه ای سه نتیجه مهم زیر را نشان داده اند:

الف - برخی از روشهای فنی توصیه شده توسط استاندارد ملی ایران شماره ۱...^۲ خیلی پیچیده و زمان بر و پرهزینه می باشد، خصوصاً برای کابل های با ولتاژ بالا خیلی پرهزینه است. در نتیجه استاندارد ملی ایران شماره ۱...^۲ می تواند برای آزمونی که در آن تضعیف و پدیده سوپرپوزیشن اتفاق می افتد، جالب باشد اما این آزمون باید به گونه ای انجام شود که حداکثر خطاها تعریف شده باشند و در محدوده قابل مشخص شده در بند ۲ قرار گیرند.

ب - شرایط ایجاد کننده خطاهای سوپرپوزیشن مثبت و منفی به کل مدار آزمون بستگی دارد. در آشکار ساز تخلیه جزئی ویژه دارای پاسخ دهنده α یا β و شیوه های عملی سنجش، نتایج غیرقابل پیش بینی ارائه می شود. لذا این بهترین روش نیست. این استاندارد روشی را بر اساس تعیین ویژگیهای مشخصه مدار کامل آزمون با رسم نمودار پالس مضاعف پیشنهاد میکند. بر اساس این نمودار پالس مضاعف است که اقتصادی ترین روش آزمون باید انتخاب شود.

پ - از استاندارد ملی ایران شماره ۱...^۲ چنین برداشت می شود که همواره پاسخ دهنده α یا شرایط سوپرپوزیشن مثبت ترجیح دارد. تجربه نشان داده است به اقتصادی ترین مدار آزمون، مداری است که کابل را بتوان در آن بقدر کافی کوتاه در نظر گرفت تا بعنوان یک خازن منفرد مورد آزمون قرار گیرد. شرایطی ممکن است پیش آید که در آن طولهای مورد آزمون بصورت کوتاه با پاسخ β در نظر گرفته شوند. و مدار پاسخ α در آنها مطرح نباشد. با ارزیابی نمودارهای پالس مضاعف مربوطه، میتوان بیان کرد که پاسخ β ترجیح دارد.

لذا این استاندارد مکمل استاندارد ملی ایران شماره ۱...^۱ بوده و به خصوص در ارتباط با مسائل

۱ - این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی ICE ۲۷۰ مراجعه شود.
۲ - این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی CIGRE ۲۱ مراجعه شود.

آزمونهای تخلیه در مورد کابلهای قدرت میباشد. موضوع اصلی آن، تعیین اقتصادی ترین روش آزمون برای طول خاصی از کابل بر اساس نمودار پالس مضاعف است. این روش کالیبراسیون، امکان تعیین خطاها را بعنوان تابعی از طول کابل فراهم می آورد و روشهای محدود نمودن این خطاها را در محدوده قابل قبول ارائه می کند.

از آنجائیکه انجام آزمون با طول کوتاه کابل اقتصادی ترین روش است، اولین مسئله که باید در نظر گرفته شود آن است که برای یک مدار آزمون خاص طول کوتاه یا بلند کدام است. بسته به مدار آزمون طول کوتاه کابل ممکن است از ۱۰۰ متر تا ۱۰۰۰ متر در نظر گرفته شود. در مورد کابلهایی با طول بلند باید یا یک امپدانس مشخصه به یکی از سرهای انتهایی کابل متصل نموده که این امر از انعکاس پالسها جلوگیری میکند و عامل خطا را از بین میبرد یا اجازه داد هر دو پالس آشکار شوند و پالسهای انعکاس یافته بصورت الکترونیکی کاهش داده شود.

هر دو روش جلوگیری با کاهش دامنه به بررسی های خاص نیاز دارد تا اثر بخشی آنها را نشان دهد. در نهایت اقتصادی ترین روش برای کابلهای بلند، آزمون آنها بدون جلوگیری از انعکاس یا فرونشانی پالسهای انعکاسی است. با این وجود برای برخی از مدارهای آزمون، خطاها بسیار کوچک بوده و این روش برای آزمون طولهای خاصی از کابل قابل قبول نیست. در این موارد، آزمون با امپدانس مشخصه یا با یک فرونشاننده و یا تغییر مدار به مدار آزمون دیگری با نمودار پالس مضاعف متفاوت و مناسبتر ضروری میباشد.

۲-۱-۵ تضعیف سوپرپوزیشن

انتقال بار مربوط به تخلیه جزئی در قسمتی از طول کابل بلند، دو موج سیار ایجاد میکند که این موجهای سیار به سوی دو سر کابل منتشر می شوند. امواج، در حین انتقال بار تولید شده و در نتیجه مدت زمان انتشار آنها کوتاه است. هر موج در بردارنده نیمی از مقدار بار تخلیه بوده که با سرعت v به هر یک از دو سر کابل منتشر می شود. v بطور تقریبی از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$v = \frac{C}{\sqrt{\epsilon}}$$

که در آن :

C : سرعت نور .

E : گذردهی نسبی دی الکتریکی است .

واحد ورودی آشکار ساز Z_A (که در شکلهای ۱ تا ۳ نشان داده شده) به گونه ای انتخاب میشود تا با امپدانس مشخصه کابل تطبیق داشته باشد.

از پالسهای منعکس شده در انتهای کابل (که به آشکار ساز متصل است) صرف نظر میشود. پدیدههای انعکاسی در ارتباط با انعکاس تکی در انتهای کابل (که به آشکار ساز متصل نیست) است. برای مکان تخلیه جزئی در انتهای باز کابل دقیقاً یک پالس وجود دارد که حاوی کل بار است (رجوع شود به شکل ۱۱). در این حالت خاص، پدیده های انعکاس و سوپریوزیشن تأثیر گذار نمی باشد. موقعیت مکانی تخلیه جزئی در طول کابل و گونگی اتصال آشکار ساز به انتهای دیگر، قبل و بعد از پدیده انعکاس در قسمت الف و ب شکل ۱۲ نشان داده شده است. انتهای باز کابل (که به شکل آشکار ساز متصل نیست)، موج به هنگام ورود انعکاس می باید و با تأخیر زمانی t_4 هم جهت با موج منعکس نشده حرکت می کند. با افزایش فاصله منبع تخلیه جزئی از انتهای کابل (که به آشکار ساز متصل نیست)، تأخیر زمانی t_4 افزایش می یابد .

مدار اندازه گیری، این امواج را به پالس ولتاژ معادل آن تبدیل می کند. در مورد پالس تخلیه، پاسخ مدار اندازه گیری با ولتاژ قله یا مقدار بار متناسب بوده و ضریب تناسب به گستره فرکانس و سایر پارامترهای مدار وابسته است. چنانچه پالس در زمانی به مدار اندازه گیری برسد که وسیله اندازه گیری در حال پاسخ دهی به پالس قبلی باشد، پالس ولتاژ حاصل از جمع جبری پاسخهای به دو پالس با تأخیر زمانی t_4 است. به دلیل این دو سوپریوزیشن، نتیجه اندازه گیری متناسباً اصلاح شده و خطایی متناسب با پالس تخلیه جزئی نمایان میشود. این همان خطای سوپریوزیشن است که در ارتباط با تأخیر زمانی t_4 (یعنی موقعیت تخلیه جزئی در طول کابل) و مشخصه مدار اندازه گیری بوده و می تواند باعث افزایش یا کاهش تخلیه جزئی شود. این ویژگی مثبت و منفی در شکلهای ۱۳ و ۱۴

نشان داده شده است .

اندازه گیری صحیح کابل تنها با شناخت دقیق تاثیر پدیده های انعکاس و سوپریوزیشن امکان پذیر است.

اثر خطاهای سوپریوزیشن را میتوان با اعمال پالسهای کالیبراسیون در نقاط مختلف طول کابل برای تولید پاسخهایی همانند موارد نشان داده شده در شکل‌های ۱۳ و ۱۴ یا با شبیه سازی دو پالس متوالی که در همان جهت با تأخیر زمانی ثابت t حرکت می کنند، نشان داد. روش دوم را میتوان به سهولت و با اعمال دو پالس متوالی (با شکلی شبیه پالسهای تخلیه جزئی) به مدار اندازه گیری انجام داد. این مسئله در شکل ۶ نشان داده شده است. با تغییر تأخیر زمانی t بین این پالسها، کلیه مکانهای ممکن که در آنها تخلیه جزئی در طول کابل رخ می دهد، در نظر گرفته می شود. با رسم نمودار دامنه ولتاژ آشکار ساز بر حسب تأخیر زمانی t بین پالسهای مضاعف، نمودار پالس مضاعف بدست می آید (بعنوان مثال در شکل‌های ۷، ۸ و ۹). این روند ویژگیهای مشخصه مدار آزمون را تشریح کرده و بعنوان پایه ای برای انتخاب روش آزمون مناسب در هر طولی از کابل بکار می رود.

اثر مهم دیگری که در نتیجه اندازه گیری تاثیر می گذارد، تضعیف است که به طول کابل، ساختمان و پاسخ فرکانسی مدار اندازه گیری بستگی دارد. تضعیف را میتوان با استفاده از معادله زیر برآورد نمود:

$$a(x) = a_1 \cdot \exp(-\delta x)$$

که در آن :

a = مقدار اندازه گیری شده در x است .

a_1 = مقدار اندازه گیری شده در $x = 0$

x = مکان منبع تخلیه جزئی (رجوع شود به شکل ۱۳)

δ = ثابتی است که به ساختمان کابل و فرکانسهای آشکار ساز بستگی دارد.

تأثیر تضعیف به تنهایی بصورت خط پر و اثرات سوپریوزیشن و بازتاب اضافی بصورت خط چین در شکل ۱۳ نشان داده شده است. با کالیبراسیون هر دو انتهای کابل و بکارگیری معادله فوق، خطای

تضعیف را میتوان محاسبه کرد و تصحیحات را انجام داد. در بند ۴-۳-۲، این تصحیح با اعمال صریح تصحیح F بدست می آید که از روی کالیبراسیون دو انتهای کابل و با توجه به معادله تضعیف تعیین می گردد. با بهره گیری از این ضریب اطمینان حاصل میشود که خطا از ۳۰ درصد تجاوز نمی کند. در شکلهای ۱۴-الف و ۱۴-ب، دو مثال نمونه همراه با اثرات سوپرپوزیشن و تضعیف نشان داده شده است، مورد اخیر در فاصله ۶۰۰ یا ۶۴۰ متری انتهای کابل رخ می دهد. چنانچه کابل دارای طول کمتر از این مقدار باشد، در تمام مکانها پدیده سوپرپوزیشن مشاهده خواهد شد. در مورد طولهای بلندتر (مانند حالتی که طول کابل ۲۰۰۰ متر باشد)، خطاهای سوپرپوزیشن به مکانهای تخلیه جزئی در ۶۴۰ متری انتهای کابل در شکل ۱۴-الف و در ۶۰۰ متری انتهای کابل در شکل ۱۴-ب محدود می شود. در مورد هر دو مثال یاد شده یا بطور کلی چنانچه تنها کالیبراسیون در سری از کابل انجام شود که به آشکار متصل نیست، طولهای کوتاه با $L_k \leq L$ تعریف می شوند که در اینحالت خطا کمتر از منهای ۳۰ درصد است، طولی بعنوان L_k تعریف می شود که در آن خطاها در طول ۴۴۰ متری (بعنوان مثال در شکل ۱۴-الف) و در ۱۹۰ متری (بعنوان مثال در شکل ۱۴-ب) به ۳۰ درصد میرسد. برای طولهای کوتاه $L_k \leq L$ ، روش آزمون ساده ای در بند ۴-۳-۱ ارائه شده است.

برای طولهای بزرگتر $L_k > L$ ، دو حالت زیر باید بطور دقیق از هم مجزا شوند:

الف - فقط سوپرپوزیشن مثبت (رجوع شود به شکل ۱۴-الف)

اندازه گیری صحیح برای تمام کابلها بدون در نظر گرفتن طول آنها با انجام آزمون از هر یک از دو انتهای کابل (A_1 و A_2) و انتخاب مقدار بزرگتر اندازه گیری شده (A_{max}) امکان پذیر است (رجوع شود به بند ۴-۳-۲، ردیف ب). خطاهای منفی ($A_x / A_0 < 1$) در اثر تضعیف ایجاد می شوند. در هیچ حالتی، خطاهای منفی در اثر سوپرپوزیشن افزایش نمی یابند. در بعضی موارد، زمانیکه تضعیف خیلی بزرگ است، تصحیح ممکن است لازم باشد (رجوع شود به بند ۴-۳-۲، ردیف ب و بند ۵-۲-۲-۲).

ب - سوپرپوزیشن مثبت و منفی (رجوع شود به شکل ۱۴-ب)

در مورد سوپرپوزیشن منفی نشان داده شده در شکل ۱۴-ب بین $L_1 = 220\text{mm}$ و $L_2 = 600\text{mm}$ ، تصحیح امکان پذیر نیست. با بکارگیری روش فوق الذکر، کلیه طولهای بلند تر از $2L_1 = 440\text{mm}$ و کوتاهتر از $2L_2 = 1200\text{mm}$ برای این آرایش از مدار آزمون، ممنوعه تشخیص داده می شود. در این حالت، بعضی روشهای آزمون دیگر باید در نظر گرفته شوند. مدار آزمون با ویژگیهای مشخصه مختلف (از جمله فرکانس آشکارساز، دستگاه ورودی، خازن کوپلینگ) را میتوان استفاده نمود. برای حذف سوپرپوزیشن و بدست آوردن نتایج نشان داده شده با نقاط x در شکل ۱۴، از امیدانس مشخصه انتهایی یا دستگاه الکترونیکی (فرونشاننده موجب بازبایی) میتوان استفاده نمود. کلیه طولهای دیگر خارج از گستره "ممنوعه" را میتوان با استفاده از روش مشخص شده در ردیف الف اندازه گیری نمود.

۲-۵ روشها و پارامترها

۱-۲-۵ تعیین ویژگیهای مشخصه مدار آزمون (رجوع شود به بند ۲-۴)

۱-۱-۲-۵ سوپرپوزیشن (رجوع شود به بندهای ۱-۲-۴ و ۵-۴)

همانطور که پیش از این توضیح داده شد، مدار آزمون را میتوان با سرعت و به آسانی برای خطاهای سوپرپوزیشن از روی نمودارهای ترسیمی پالس مضاعف بدست آمده که با بکارگیری مولد پالس مضاعف تولید می شوند، ارزیابی نمود. نمودار پالس مضاعف با تغییر هر چیزی در مدار تحت تاثیر قرار می گیرد. بنابراین مهم است که این نمودار در شرایط دقیق آزمون ولتاژ بالا (همانطور که در شکلهای ۱ تا ۳ داده شده است) بدست آید، اما در اینحالت کابل باید با یک مقاومت R معادل حداکثر امیدانس مشخصه ممکن کابل تعویض شود. مدار آزمون شامل بار اهمی (R) به همراه اجزاء ولتاژ بالا، خازنها، آشکارساز، دستگاه ورودی، تقویت کننده آشکار ساز با اعمال دوپالس با تاخیر زمانی متغیر به بار ارزیابی می شود.

پالسهای مضاعف در همان نقاط (همانطور که در پالسهای کالیبراسیون با مدارهای آزمون مختلف در

شکل‌های ۱ تا ۳ نشان داده شده) اعمال می‌شوند. باید توجه نمود که در مورد مدارهای نشان داده شده در شکل‌های ۲ و ۳، مولد پالس مضاعف در صورت مجزا شدن هر دو ترمینال از زمین قادر به کار باشد.

امپدانس مشخصه کابل‌های ولتاژ بالای اکستروود شده در گستره ۱۰ تا ۶۰ اهم قرار می‌گیرند. بدترین حالت برای اثرات سوپرپوزیشن، مقدار ۶۰ اهم می‌باشد. بنابراین تطبیق امپدانس بار کلی به این مقدار مهم می‌باشد.

از آنجائیکه امپدانس خروجی متداول در مولدهای پالس مضاعف در گستره ۵۰ تا ۶۰ اهم می‌باشد، ساده‌ترین روش ترجیحی برای دستیابی به نمودار پالس مضاعف، استفاده از چنین مولدی و اتصال خروجی آن بطور مستقیم به سرخازن ولتاژ بالای C_k و امپدانس دستگاه ورودی Z_A (با اتصالاتی با طول کوتاه بدون حفاظ) می‌باشد. این اتصالات باید تا حد امکان کوتاه باشند. تجربه نشان داده که حداکثر سه متر قابل قبول است. در این حالت امپدانس داخلی مولد بعنوان بار R عمل میکند. چنانچه امپدانس خروجی ۵۰ تا ۶۰ اهم نباشد، مقاومت‌های دیگری باید بطور سری (برای مقادیر کمتر) یا موازی (برای مقادیر بیشتر) با ترمینال‌های مولد متصل شوند. در مورد اتصالات بلند تر، یک کابل سیگنال کوکسیال باید بین مولد و C_k و Z_A بکار گرفته شود (رجوع به شکل ۶). قسمت بدون حفاظ اتصالات بین کابل سیگنال و C_k و Z_A باید دوباره تا حد امکان کوتاه و کمتر از سه متر نگهداشته شود. برای جلوگیری از هرگونه بازتاب در کابل کوکسیال، انتهای آن باید با امپدانس مشخصه خودش (R_1) بسته شود. معمولاً کابل ۵۰ تا ۶۰ اهم باید همراه با مولد ۵۰ تا ۶۰ اهم استفاده شود. در غیر اینصورت، برای انطباق امپدانس خروجی کلی مولد با کابل سیگنال به مقاومت‌های خارجی دیگری در خروجی مولد نیاز میباشد.

از آنجائیکه مقدار امپدانس کلی کابل سیگنال به همراه R_1 نصف ۵۰ تا ۶۰ اهم می‌باشد، ضروری است مقاومت دیگری (R_2) با مقاومت R_1 سری شده تا اطمینان حاصل گردد که سیستم تطبیق یافته، امپدانس در گستره ۵۰ تا ۶۰ اهم را بعنوان مقاومت بار ارائه میدهد.

مولد پالس مضاعف باید دو پالس با فاصله زمانی متغییر بین $0/2$ تا 100 میکروثانیه با حداکثر زمان افزایش دامنه پالس 20 نانو ثانیه (بین 10 تا 90 درصد مقدار قله) ایجاد کند. مورد اخیر باید اطمینان ایجاد کند که شرایط گذرای پدید آمده توسط پالسهای تخلیه جزئی و پالسهای مضاعف دارای اجزاء فرکانسی مشابه در گستره پهنای باند فرکانسی آشکار ساز می باشند. برای تعیین پاسخ مناسب در مورد پالسهای با فاصله زمانی کوتاهتر ($0/2 = 1$ میکروثانیه)، کل زمان پالس (که بین 10 درصد مقدار پیشانی و دنباله پالس محاسبه میشود) نباید از 150 نانو ثانیه بیشتر شود. در آشکار سازهای تخلیه جزئی با فاصله زمانی 100 میکروثانیه، هیچگونه سوپریوزیشنی مشاهده نمی شود و بنابراین مقدار بدست آمده بر روی آشکار ساز بعنوان مبنای محاسبه مورد استفاده قرار می گیرد.

در فاصله $0/2$ میکروثانیه، پالسها روی هم سوار شده و مقدار دامنه آنها دو برابر مقدار مینا میشود. برخی استاندارد ها، گستره کالیبراسیون را بین یک تا 100 میکروثانیه محدود میکنند. این یک محدودیت غیر ضروری می باشد. شمار زیادی مولد پالس مضاعف در بازار وجود دارند که گستره $0/2$ میکروثانیه را پوشش میدهند. اثر مضاعف سازی این مولدها را میتوان بطور دقیق ارزیابی و انتخاب نمود.

چنانچه با استفاده از صفحه نمایش نوسان نمای آشکار ساز بتوان نمودار پالس مضاعف را رسم نمود، بهتر است یک نوسان نمای جداگانه با محور زمانی قابل تنظیم بکار برده شود تا دو پالس را بطور دقیق و با دامنه کالیبره شده نمایش دهد. زمانیکه قرائت مستقیم از برخی مولدهای پالس مضاعف دقیق نباشد، با یک چنین نوسان نمایی نیز نیاز پیدا خواهد شد تا تاخیر زمانی را اندازه گیری نمائیم. نمودارهای نمونه ای در شکلهای ۸، ۷ و ۹ نشان داده است و میتوانند با توجه به شکل ۱۴ ملاحظه شوند. با استفاده از رابطه زیر میتوان این فاصله زمانی را به طول تبدیل نمود:

$$L = \frac{1}{f} \times V$$

از چنین محاسباتی تعریف طولهای مهم L_1, L_2, L_3 و امکان پذیر میباشد.

۲-۱-۲-۵ امیدانس انتهایی (رجوع شود به بندهای ۲-۲-۴ و ۲-۴-۶)

چنانچه کابل به امیدانس انتهایی ولتاژ بالا (معادل امیدانس مشخصه کابل ولتاژ بالا) مجهز شود، از خطاهای مربوط به سوپرپوزیشن نمی توان اجتناب نمود. مهم است که مقاومت بکار رفته دارای مقدار صحیح باشد و به همین دلیل، کنترل منظم امیدانس انتهایی برای حصول اطمینان از مؤثر بودن آن برای کابل تحت آزمون ضروری است. معمولاً امیدانس انتهایی شامل اجزاء ولتاژ پائینی است که با خازن ولتاژ بالا به طور سری قرار گرفته اند. باید توجه نمود که خازن ولتاژ بالا ترکیب راکتیوی ایجاد نکند و بدین ترتیب اثربخشی امیدانس انتهایی را خنثی نسازد. فرمول مناسبی در بند ۴-۶ ارائه شده است. برای صرفه جویی اقتصادی بهتر است مقدار ظرفیت خازنهای ولتاژ بالا تا حد امکان کم نگهداشته شود و در راستای حفظ خطاهای کلی ر محدودده ۳۰ درصد، تغییر در اندازه گیری α_2 با خازن و یا بدون آن به میزان ± 15 درصد مجاز است.

با این وجود مقررات امیدانس انتهایی در کابلهای ولتاژ بالاگران تمام می شود و استفاده از خازنهای گران قیمت ضروری است. این هزینه ها و زمان بری برای تطبیق مقدار مقاومت ممکن است باعث شود برخی سازمانها به انتخاب روشهای دیگر روی آورند.

۳-۱-۲-۵ فرونشاندنهای موج برگشتی (رجوع شود به بند ۴-۲-۴)

مدت زیادی نیست که فرونشاندنهای الکترونیکی مؤثر در بازار در دسترس قرار گرفته اند. بنابراین استفاده از آنها کاملاً گسترده نشده و تجربه کار با آنها محدود است. هر چند دلیلی بر مؤثر نبودن این روش فنی وجود ندارد.

۴-۱-۲-۵ بار کالیبراسیون (رجوع شود به بند ۴-۲-۴)

روش انتقال بار کالیبراسیون توصیه می شود و سابقه آن در استاندارد ملی ایران شماره ۱ توضیح داده شده است.

بهره آشکار سازهای تجاری باید خطی باشد و بنا به بند ۴-۲-۴ کالیبراسیون باید در همان بهره تنظیم شده انجام شود. این امر از خطاهای غیر خطی جلوگیری می کند. به علاوه برخی از

۱ - این استاندارد در دست بررسی و تدوین است و تا تدوین آن به استاندارد بین المللی IEC 270 مراجعه شود.

آشکارا سازها دارای شکل موجی هستند که وابسته به بهره می باشند و چون این شکل موج است که تعیین کننده اثر سوپرپوزیشن است، بدین جهت برای جلوگیری از خطاهای ناشی از شکل موج میزان بهره لازم از پیش تعیین می شود.

۵-۱-۲-۵ حساسیت (رجوع شود به بند ۴-۲-۵)

اندازه گیری های تخلیه بر روی کابلها اغلب در محدوده حساسیت قابل حصول در محیط کارخانه کابل سازی انجام می شود. این محدوده معمولاً با توجه به تداخل عوامل خارجی تعیین می شود. به ندرت حالتی پیش می آید که بتوان از بیکوکولن سنج استفاده نمود. صفحه نمایش نوسان نما می تواند تا حدودی امکان تشخیص سیگنال نویز را از سیگنال تخلیه فراهم سازد.

sbargh.ir

@sbargh

sbargh.ir@yahoo.com

۲-۲-۵ روشهای اندازه گیری (رجوع شود به بند ۴-۳)

۱-۲-۲-۵ کابلهای با طول کوتاه $L < L_k$ (رجوع شود به بند ۴-۳-۱)

الف - مقررات

چنانچه موج متحرک در مدت زمان تخلیه در داخل حفره ها به دو انتهای کابل برسد، در آن صورت کابلهای خیلی کوتاه (تا حداکثر ۲۰ متر) مشابه خازن عمل می کنند. در این صورت هیچگونه خطای سوپرپوزیشنی وجود نخواهد داشت. با این وجود مقدار تخمینی میزان تخلیه چندان دقیق نمی باشد. این طور به نظر می رسد که برخی خطاهای سوپرپوزیشن را بتوان بدون چشم پوشی از خطاهای متداول تر، در حد رواداری مجاز قرار داد. این بدان معناست که برای تعریف یک طول کوتاه (همانطور که گفته شد) کابل مانند یک خازن رفتار می کند و این محدودیت طول کابل غیر قابل توجیه است. چنین در نظر گرفته می شود که خطای سوپرپوزیشن تا حداکثر ۳۰ درصد قابل قبول می باشد. باید تأکید شود که این تعریف توافقی است که بر اساس آن کابلها را بتوان به عنوان کابلهای با طول کوتاه بدون پیچیدگی های بیشتر آزمون نمود. با وجود این با قبول این مطلب، آزمون طولهای تا حداکثر ۱۰۰۰ متر طبق این روش امکان پذیر می باشد. مقدار واقعی به مدار آزمون بستگی دارد. این مقدار از روی نمودار پالس مضاعف تعیین می شود.

طولهای کوتاه کابل انتهایی هستند که در قسمتهای انتهایی سمت راست ردیف الف و ب در نمودار شکل ۱۴ یا قسمت سمت چپ نمودار شکل‌های ۷، ۸ و ۹ می‌باشند. در ناحیه سوپریوزیشن مثبت، طول کوتاه $L = L_k$ در جایی تعریف می‌شود که موج ولتاژ (ناشی از سوپریوزیشن از سری‌های موج بازتابی اصلی) به ۷۰ درصد مقدار a_2 از اثر یک تخلیه در سر انتهایی کابل که به آشکارساز متصل نیست، بدست می‌آید) برسد. یعنی $A_2/A_{100} = 1/4$ در شکل‌های ۷، ۸ و ۹. با این وجود، طولهای تا حداکثر $2L_k$ به عنوان طولهای کوتاه رفتار می‌کنند، زمانیکه دو انتهای کابل بهم متصل شده باشد. $a_2 \geq a_1$ باشد (رجوع شود به شکل ۱۵).

ب - واریسی حساسیت

برای مقاصد کالیبراسیون، کالیبره کننده به سر انتهایی کابل که به آشکارساز وصل نیست، متصل می‌شود، این کار هر تضعیفی را جبران می‌کند و خطای سوپریوزیشن را به میزان کمتر از ۳۰ درصد محدود نگه‌میدارد.

۲-۲-۲-۵ کابل‌های با طول بلند ($L > L_k$) بدون امیدانسی انتهایی (رجوع شود به بند ۲-۳-۴)

الف - مقررات

در مورد کابل‌های با طول بلند تراز L_k ، خطا در حالت کلی بیشتر از ۳۰ درصد می‌باشد. چنانچه مدار آزمون، آشکارساز و طول کابل در ناحیه سوپریوزیشن مثبت آزمون شوند (رجوع شود به شکل ۷)، میزان خطای ناشی از سوپریوزیشن بین صفر تا ۷۰۰ درصد خواهد بود. با آشکارسازی هر یک از دو سر کابل به نوبت (همانطور که در شکل ۱۶ نشان داده شده) می‌توان اطمینان حاصل نمود که خطاهای سوپریوزیشن بالاتر از حد مورد انتظار می‌باشند. کاهش در دامنه سیگنال اصلی تنها با تضعیف امکان‌پذیر است و این مقدار کاهش را می‌توان با استفاده از ضریب تصحیح F در معادله کالیبراسیون محاسبه و مقدار خطا را به کمتر از ۳۰ درصد رساند.

با این وجود، در نواحی سوپریوزیشن منفی دامنه مقدار تخلیه کمتر از حد مورد انتظار بوده و اندازه آن را نمی‌توان محاسبه نمود. هر چند در برخی از استانداردها سوپریوزیشن منفی ۱۵ درصد را

می پذیرند، امکانات زیاد برای اجتناب از این شرایط با تغییر مدار آزمون یا پاسخ (تنظیم) تقویت کننده وجود دارد. بنابراین در مورد نواحی که ممکن است سوپرپوزیشن منفی رخ دهد، نیازی به انجام هیچ آزمونی نمی باشد. در جائیکه سوپرپوزیشن منفی با هر ترکیبی از مدار آزمون و تقویت کننده بتواند رخ دهد، توصیه می شود تا طولهای کابل مربوط به سوپرپوزیشن منفی آزمون نشوند. طولهای مربوط به زمان t_1 و t_2 در شکل های ۸ و ۹، به طوریکه $2L_1 > L > 2L_2$ نشان داده می شوند و در اینجا $1 < A_1/A_2$ برای مدار آزمون ممنوع می باشد.

چنانچه دو سر انتهایی کابل بهم متصل شوند، شرایط زیر باید برقرار باشد:

- نمودار پالس مضاعف باید از نوع ۱ باشد (رجوع شود به شکل ۷).

- $a_2 \geq a_1$ و سپس حداکثر خطای ناشی از تضعیف همواره باید کمتر از ۳۰ درصد باشد (رجوع شود به شکل ۱۵).

ب - واریسی حساسیت

خطاهای تضعیف ممکن است با استفاده از رابطه ارائه شده در بند ۲-۳-۴ - ب برای ضریب تصحیح F محاسبه شود. بدون هیچ تضعیفی، مقدار اندازه گیری شده با اعمال ولتاژ در سری از کابل که به آشکارساز متصل نیست (a_2) برابر با $2 \times a_1$ خواهد شد، در حالیکه همراه با تضعیف، a_2 کمتر از $2 \times a_1$ می گردد. معیار مورد قبول باید به گونه ای باشد تا خطا از ۳۰ درصد فراتر نرود. همانطور که در شکل ۱۶ نشان داده شده است، چنانچه اندازه گیری ها از هر سر کابل به نوبت انجام شده و مقدار بیشتر در نظر گرفته شود، خطای تضعیف در مرکز کابل به بیشترین مقدار می رسد. بنابراین معیار آن است که مقدار اندازه گیری شده معادل $a_1 \sqrt{2} \geq a(X = \frac{1}{2}L)$ باشد (a_1 مقدار اندازه گیری شده ناشی از تخلیه در نزدیکترین سر انتهایی به آشکارساز است) تضعیف از قانون نمایی پیروی می کند، یعنی:

$$a(X) = a_1 \exp(-\delta X)$$

چنانچه مقدار a_2 همراه با سوپرپوزیشن از تخلیه در سر انتهایی کابل که به آشکارساز متصل نیست

(X=L) اندازه گیری شود، مقدار بدون سوپرپوزیشن $\frac{a_2}{\gamma}$ می باشد. (همانطور که در شکل ۱۳ نشان داده شده است).

$$a(X=L) = \frac{a_2}{\gamma} = a_1 \exp(-\delta L)$$

یا

$$\delta = L_n \left(\frac{\gamma a_1}{a_2} \right)$$

$$\sqrt{\frac{a_1 \cdot a_2}{\gamma}} \geq \sqrt{a_1}$$

یا

$$a_2 \geq \gamma a_1$$

چنانچه $a_2 \geq a_1$ باشد، این تضعیف خطای بیشتر از ۳۰ درصد را بوجود نمی آورد. در مورد کابلی با طول بلندتر (که در آن $a_2 < a_1$ است)، محاسبه مقداری برای ضریب تصحیح F در معادله کالیبراسیون الزامی است.

$$F \cdot a(X = \frac{1}{\gamma} L) \geq \sqrt{a_1}$$

$$F \cdot \sqrt{\frac{a_1 \cdot a_2}{\gamma}} \geq \sqrt{a_1}$$

یا

$$F = \sqrt{\frac{a_1}{a_2}}$$

پ - روش آزمون

در مورد طولهای $L > L_k$ در بند ۴-۳-۲ لازم است تا آزمون تخلیه ابتدا در یک سر و سپس در سر

دیگر کابل انجام شود. دلایل این امر را می توان به وضوح در شکل های ۱۷، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ مشاهده نمود. چنانچه اندازه گیری تنها در یک سر انجام شده و طول کابل $L_1 > L_2$ باشد (۳۳۰ متر در این مثال)، میزان دامنه تخلیه در ناحیه سوپرپوزیشن منفی بین L_1 و L_2 (همانند شکل ۱۷) می تواند کمتر از حد مورد انتظار باشد. با این وجود با آزمون سر دیگر کابل و در نظر گرفتن مقدار بیشتر میزان دامنه تخلیه به عنوان مقدار واقعی، از خطای منفی می تواند جلوگیری شود (رجوع شود به منحنی نشان داده شده به صورت — در شکل ۱۸). همانطور که در شکل ۱۹ نشان داده شده است، این اندازه گیری در مورد طول های بین $2L_1$ و $2L_2$ (طول های ممنوعه $2L_1 \leq L \leq 2L_2$) انجام نمی شود. از خطاهای منفی ناشی از تخلیه در مرکز کابل نمی توان جلوگیری نمود و این به خاطر وجود ناحیه ممنوعه می باشد. در مورد طول های $L \leq 2L_1$ تنها سوپرپوزیشن مثبت رخ می دهد (شکل ۲۰).

۳-۲-۲-۵ کابل های با طول بلند آزمون شده با امیدانس انتهایی (رجوع شود به بند ۴-۳-۳).

ب- واریسی حساسیت

در مورد کابلی که با دقت به امیدانس مشخصه صحیحی متصل شده باشد، منحنی مربوط به نقطه X در شکل ۱۴ بدست می آید. چنانچه کالیبره کننده در سری از کابل که با آشکارساز متصل نیست، وصل شود، پاسخ (a_2) کمتر از a_1 می باشد. چنانچه تنها از a_2 برای مقاصد کالیبراسیون استفاده شود، مقادیر تخلیه جزئی نزدیکتر به آشکارساز بیش از مقدار واقعی برآورد می شوند. با بهبود روزافزون کیفیت کابلها، امکان مشاهده تخلیه جزئی در ولتاژهای مشخص شده کابل به ندرت اتفاق می افتد. بنابراین کافی است تا آزمون بدون تخلیه جزئی بودن را با حساسیتی که منتج از مقدار a_2 است، انجام دهیم.

چنانچه تخلیه های جزئی مشاهده شوند، برای تعیین تا حد امکان دقیق سطح واقعی، کالیبراسیون از هر دو سر کابل باید انجام شوند. در این حالت روش بکار رفته برای ضریب تصحیح F (رجوع شود به بند ۴-۳-۲-ب) مجاز نمی باشد، زیرا خطای ممکن ± 15 درصد برای امیدانس انتهایی باید در نظر

گرفته شود.

تخلیه مقدار دامنه q در مکان X می‌تواند پاسخ A_1 را ایجاد کند. ارتباط تضعیف با طول کابل یک رابطه نمایی به شکل زیر می‌باشد یعنی:

$$A_1 = E \cdot q \cdot \exp(-\delta \cdot x)$$

که در آن:

E = مقدار ثابت تجهیزات است.

در صورتیکه آشکار ساز به سر دیگر کابل متصل شود، پاسخ A_2 برابر خواهد بود با:

$$A_2 = E \cdot q \cdot \exp(-\delta (L - x))$$

چنانچه مقدار بار کالیبراسیون q_{cal} در $x = 0$ و $x = L$ برای پاسخهای a_1 و a_2 بکار رود، داریم:

$$a_1 = E \cdot q_{cal}$$

$$a_2 = E \cdot q_{cal} \cdot \exp(-\delta \cdot L)$$

$$A_1 A_2 = E^2 \cdot q^2 \cdot \exp(-\delta \cdot L)$$

$$a_1 a_2 = E^2 \cdot q_{cal}^2 \cdot \exp(-\delta \cdot L)$$

$$q = q_{cal} \cdot \sqrt{\frac{A_1 A_2}{a_1 a_2}}$$

فهرست نمادها ۳-۵

W = منبع تغذیه

V = نشانگر ولتاژ

Z = امپدانس / فیلتر

Z_A = واحد ورودی

ZW = امیدانس انتهایی

CX = کابل قدرت

CK = خازن کوپلینگ

D = آشکارساز

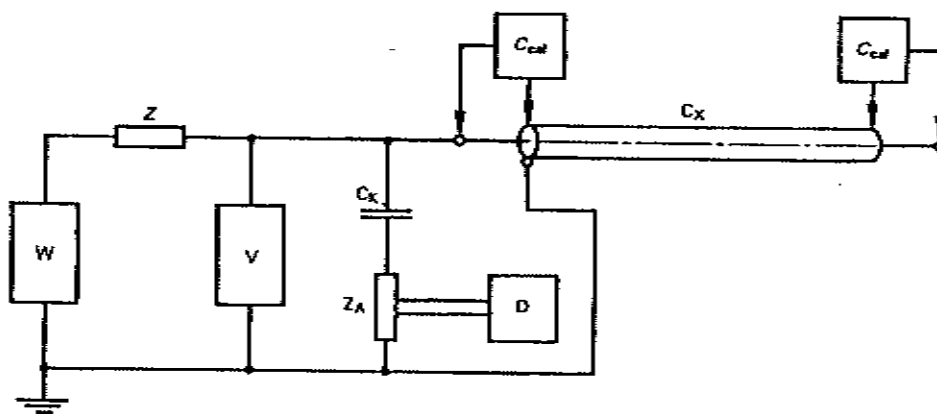
C_{cal} = کالیبره کننده

RS = فرو نشاننده موج بازگشتی

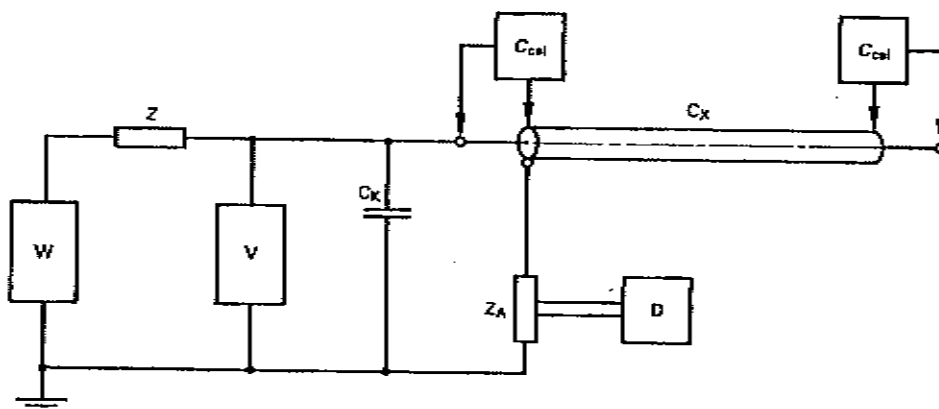
I = مولد پالس مضاعف

M = کابل کوواکسیال تکی

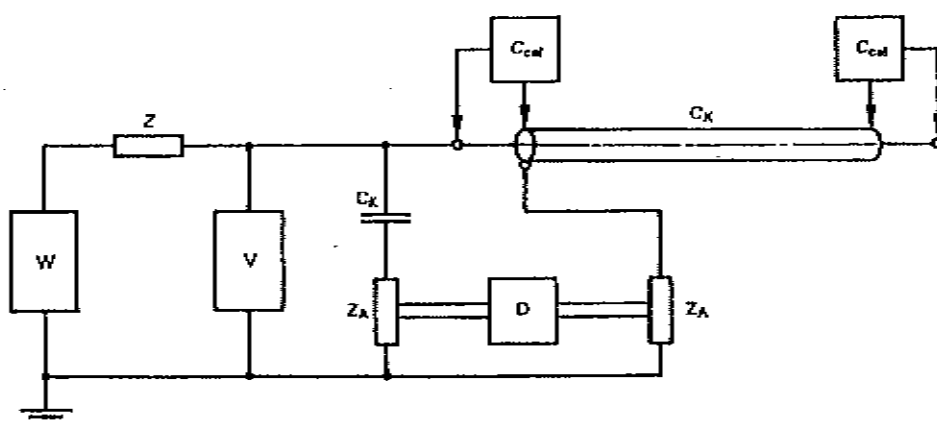
$R_1 R_2$ = مقاومتهای تطبیق دهنده

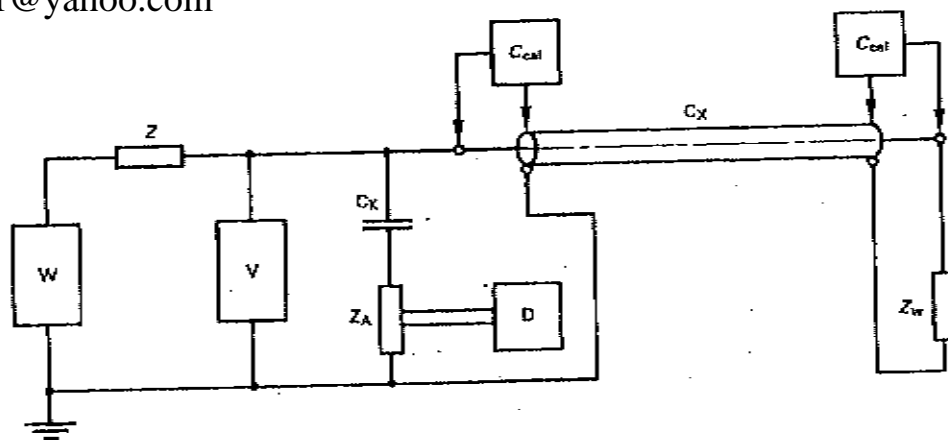
شکل ۱- واحد ورودی Z_A که با خازن کوپلینگ (C_k) به طور سری قرار گرفته‌اند.

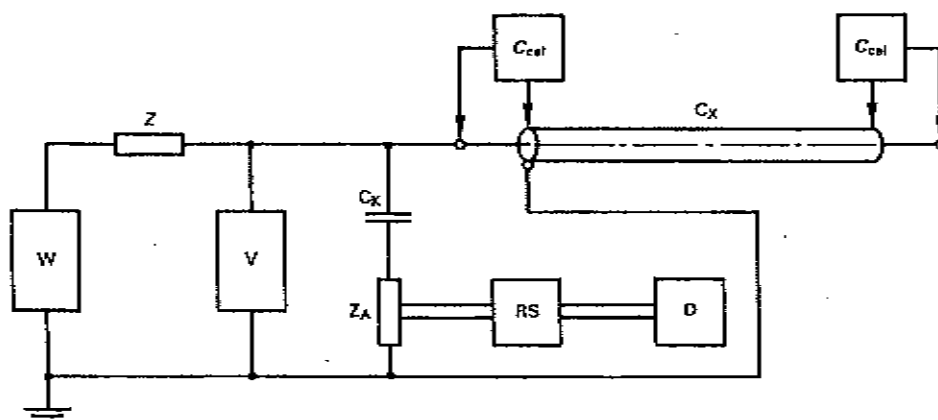
شکل ۲- واحد ورودی Z_A که با کابل (C_x) به طور سری متصل شده‌اند.

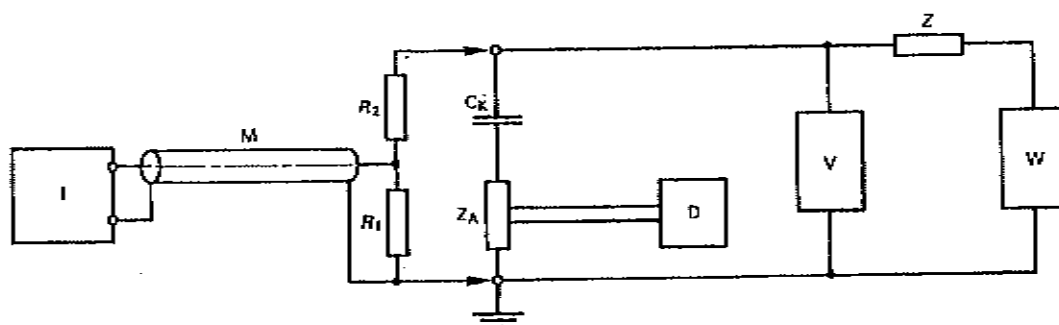
شکل ۳- مدار پیل

شکل ۴- اتصال امپدانس انتهایی (Z_w)

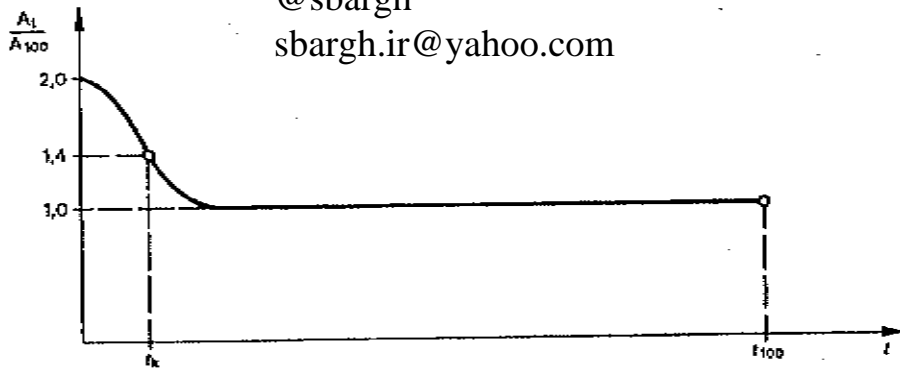

شکل ۵- اتصال فرورساننده موج بازگشتی (R_s)

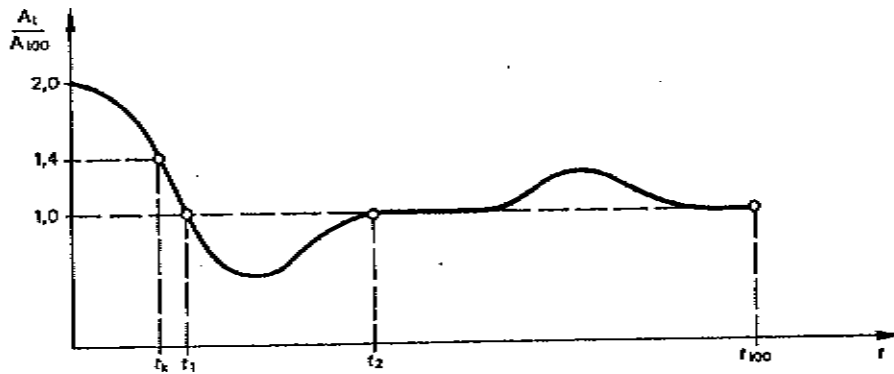

$R_1 =$ مقاومت تطبیق دهنده با مقداری متناظر با امپدانس مشخصه کابل کوآکسیال نکی M
 $R_2 =$ مقاومت تطبیق دهنده با مقداری معادل ($R \sim 50$ تا 60Ω) مقاومت بار) $R_2 = R - \frac{R_1}{4}$

شکل ۶- اتصال لوله پالس مضاعف به مدار اندازه‌گیری شکل ۱

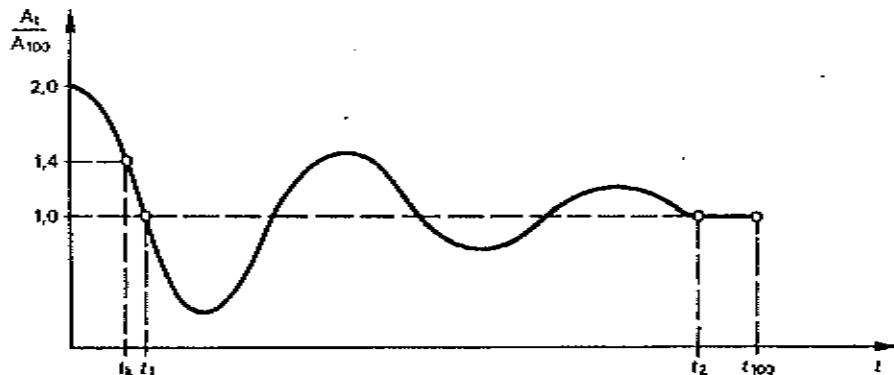

شکل ۷- نمودار پالس مضاعف نوع (۱) بدون سوپرپوزیشن منفی

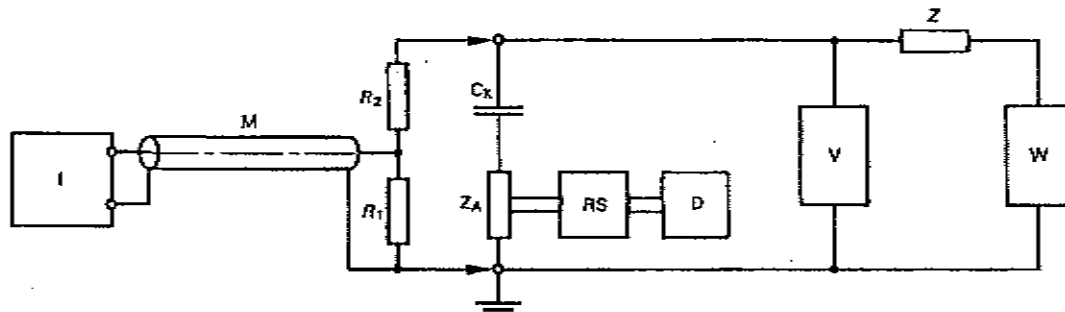

شکل ۸- نمودار پالس مضاعف نوع (۲) با سوپرپوزیشن منفی بین t_1 و t_2

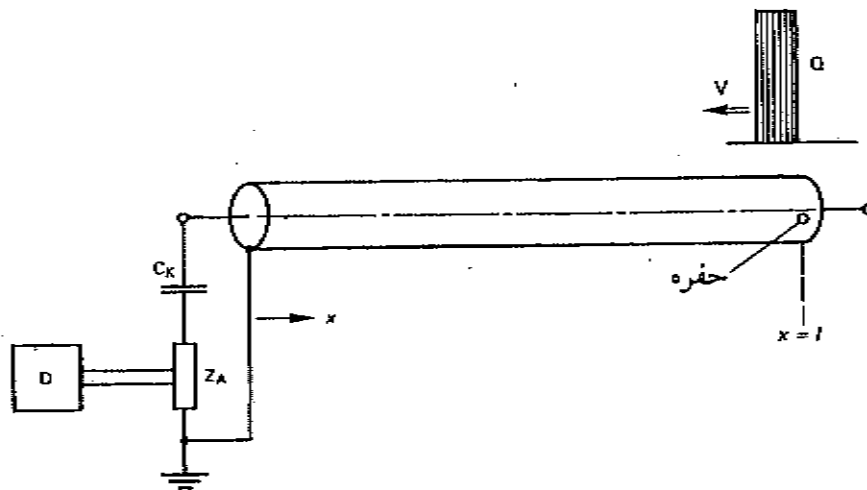
تأثیر سوپرپوزیشن مثبت بین t_1 و t_2 ناچیز می‌باشد.

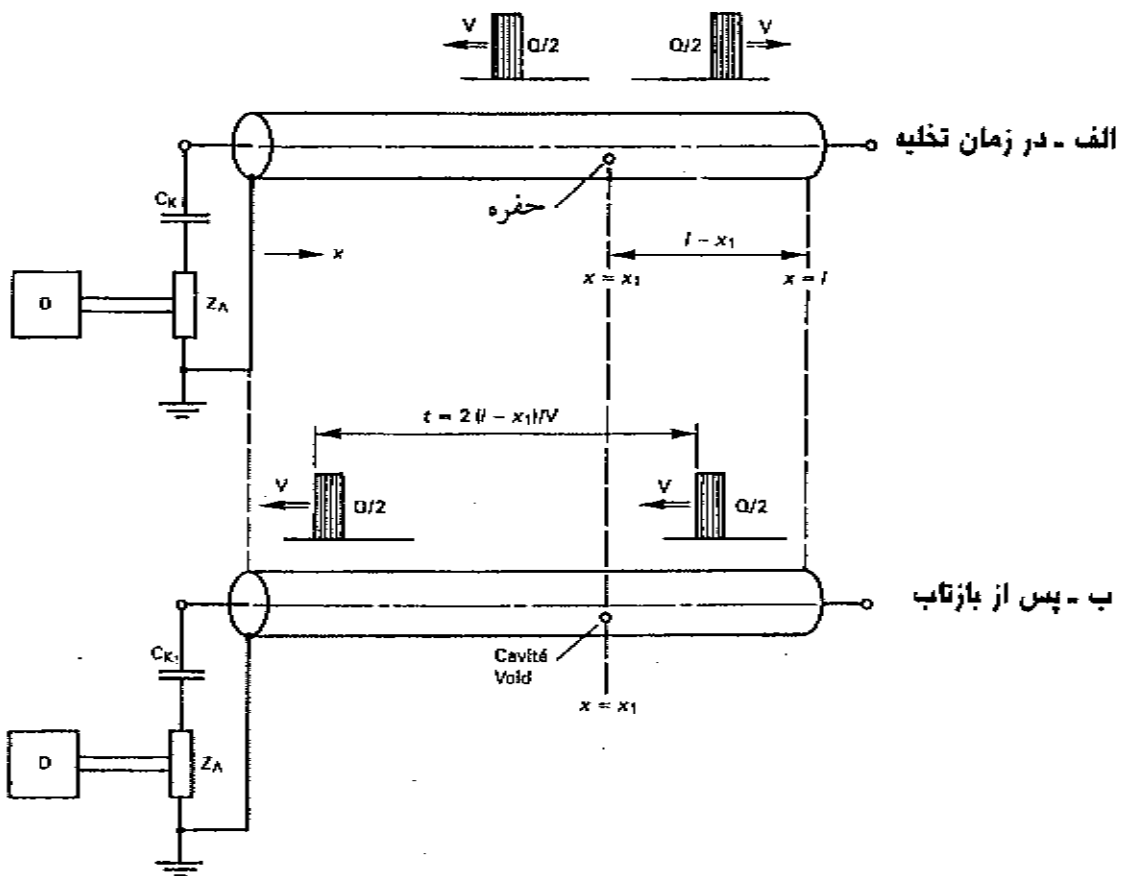
شکل ۹- نمودار پالس مضاعف نوع (۳) با سوپرپوزیشن مثبت و منفی بین t_1 و t_2

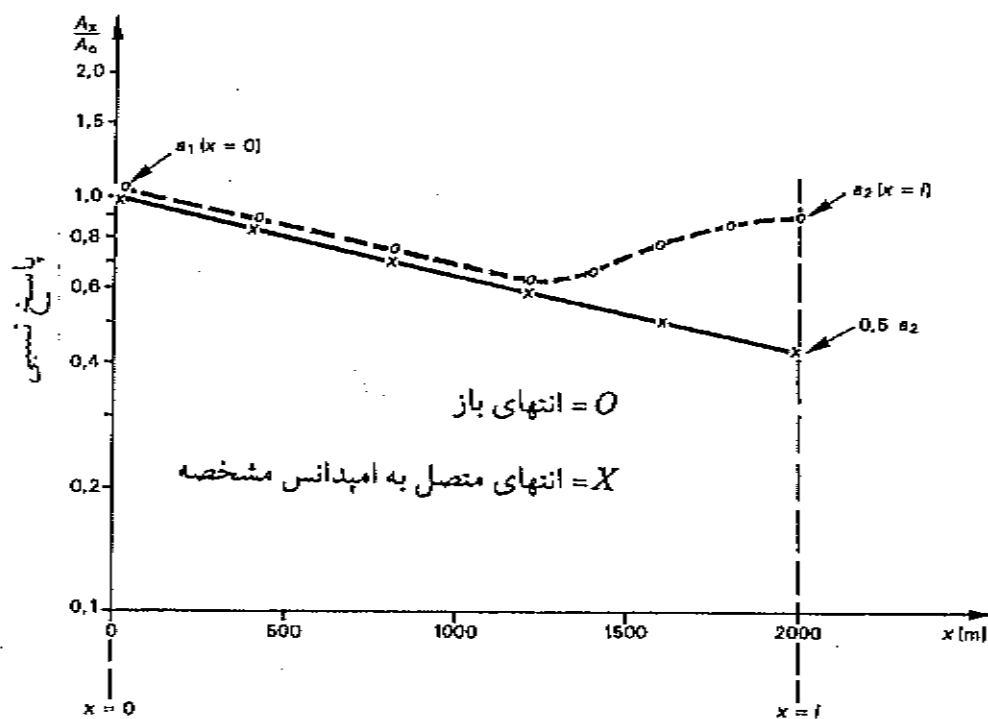
شکل ۱۰- اتصال مولد پالس مضاعف برای مدار آزمون شکل ۵ با فرونشاندن موج بازگشتی

شکل ۱۱- مکان دقیق تخلیه در سری از کابل که به آشکارساز متصل نیست ($X=L$)

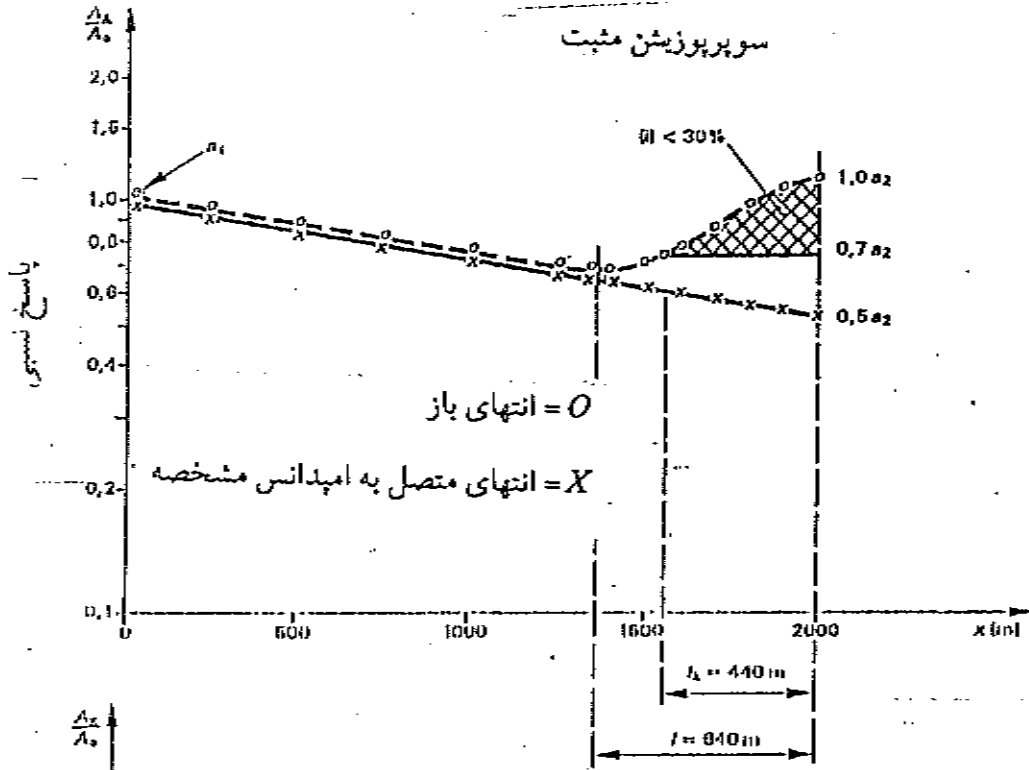

شکل ۱۲- مکان تخلیه در فاصله $X=X_1$ امواج متحرک

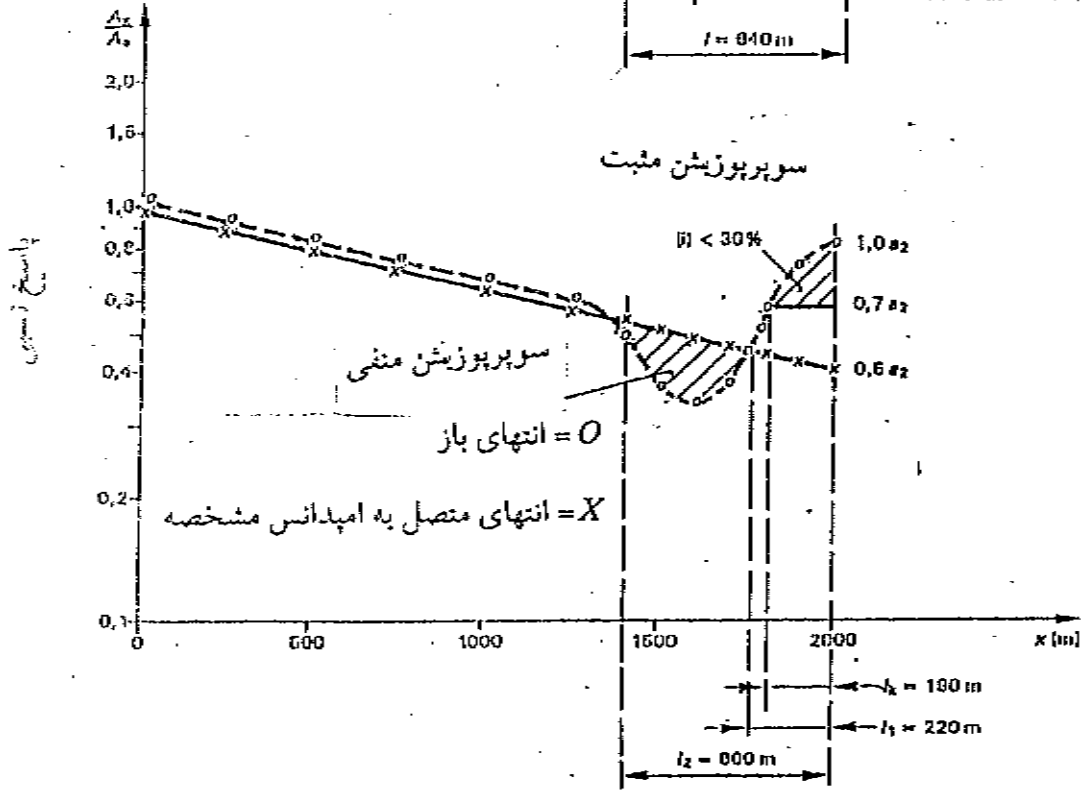

شکل ۱۳- تضعیف پالسهای آشکارساز تخلیه در طول کابل

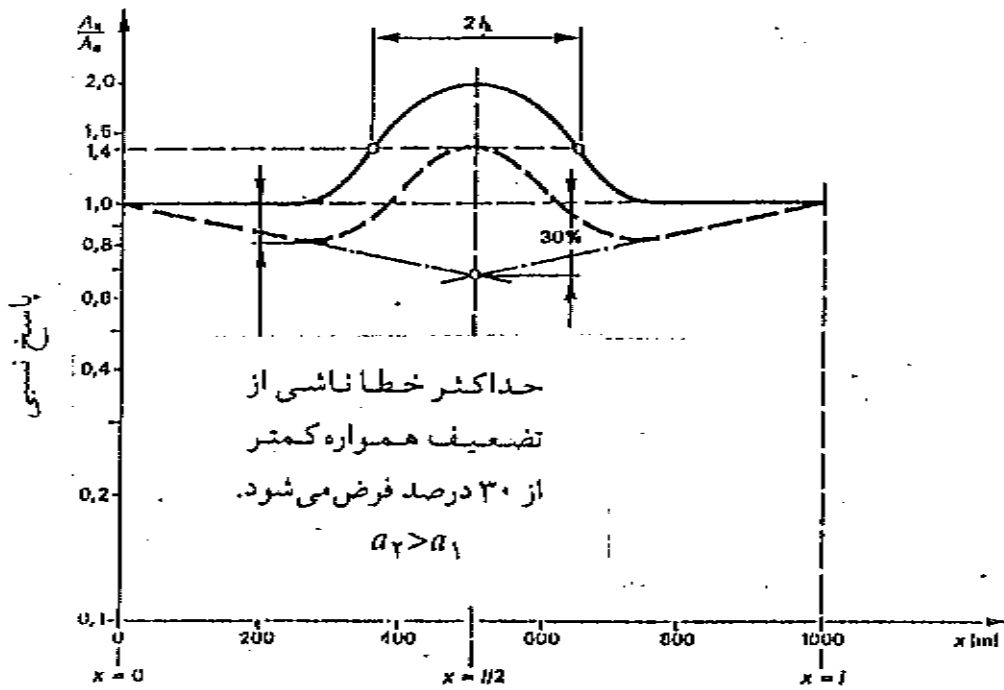
الف -

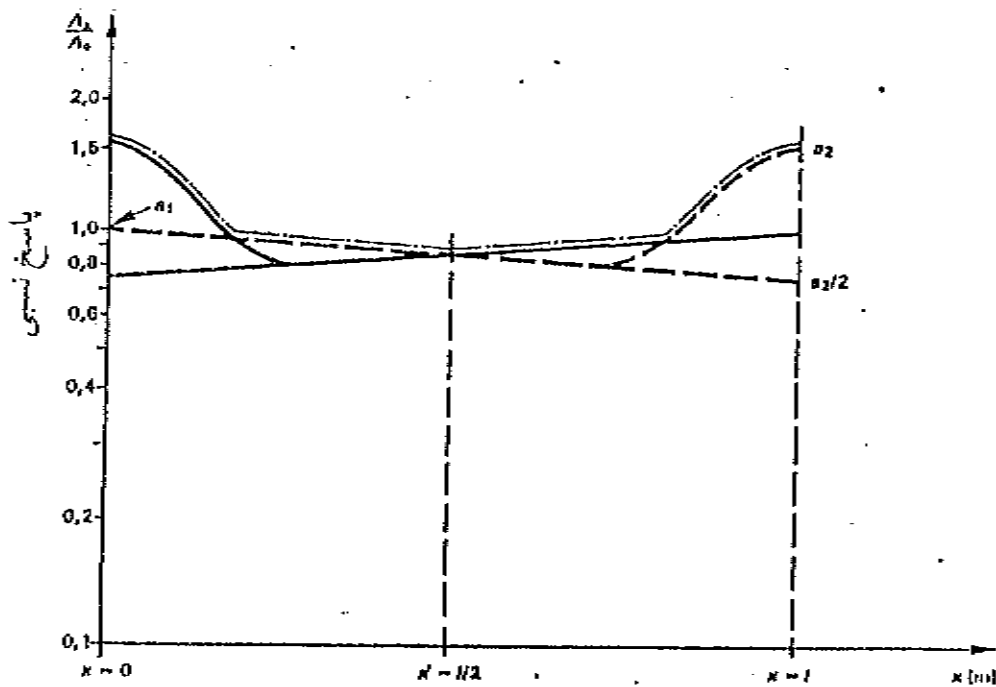
ب -

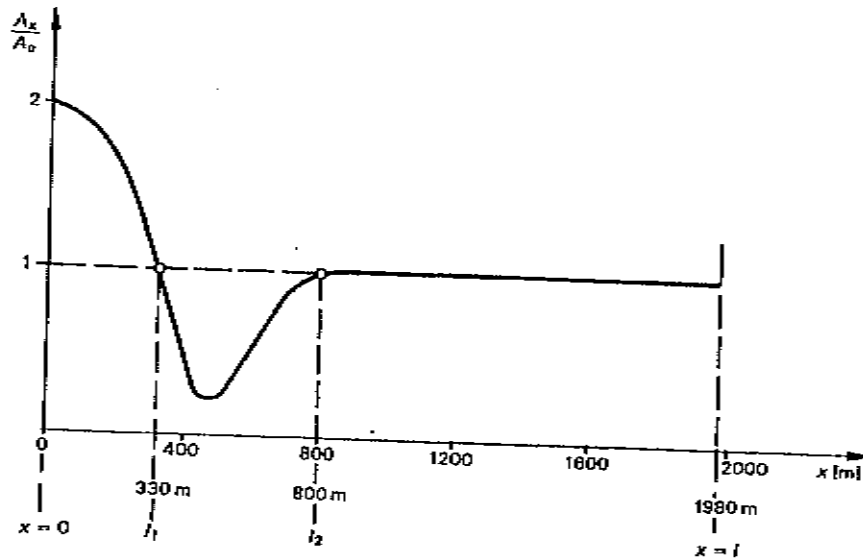
شکل ۱۴- سوپرپوزیشن و تضعیف پالسهای آشکارساز تخلیه

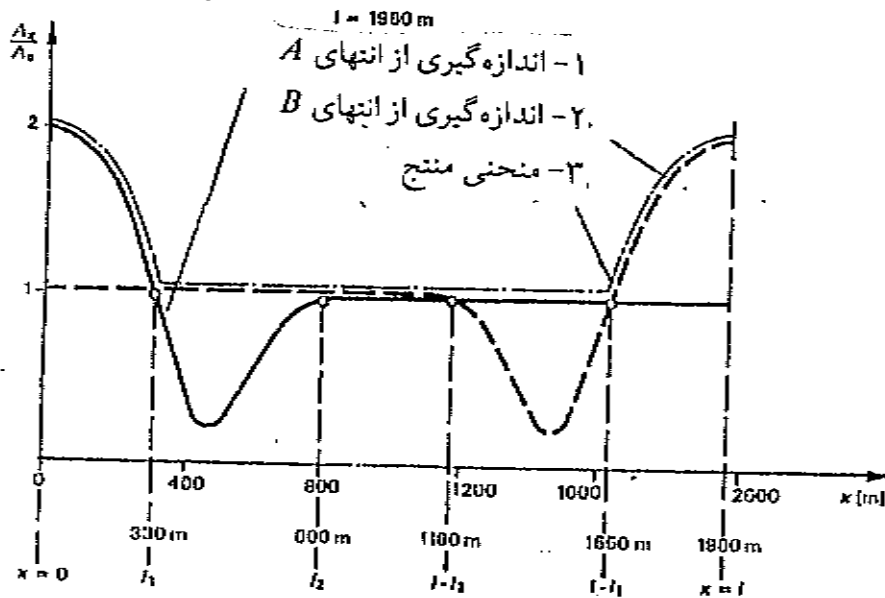
شکل ۱۵- حداکثر خطای تضعیف (در حالیکه دو سر کابل بهم متصل شده اند).

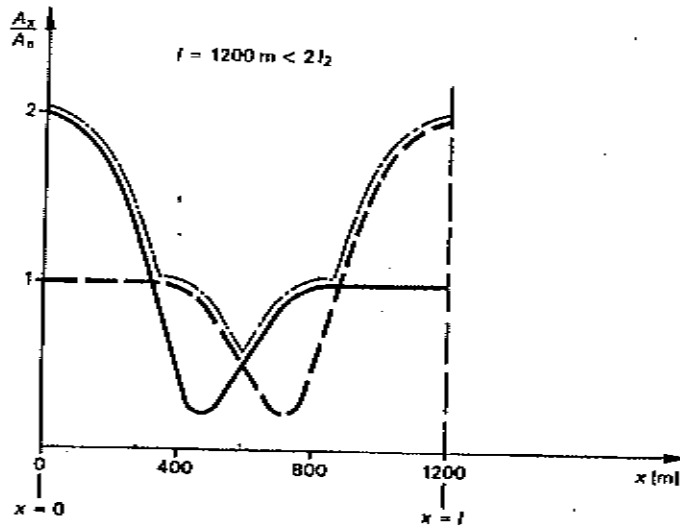
شکل ۱۶- حداکثر خطای تضعیف در مرکز کابل (چنانچه اندازه گیری ها از هر دو سر انجام شوند).

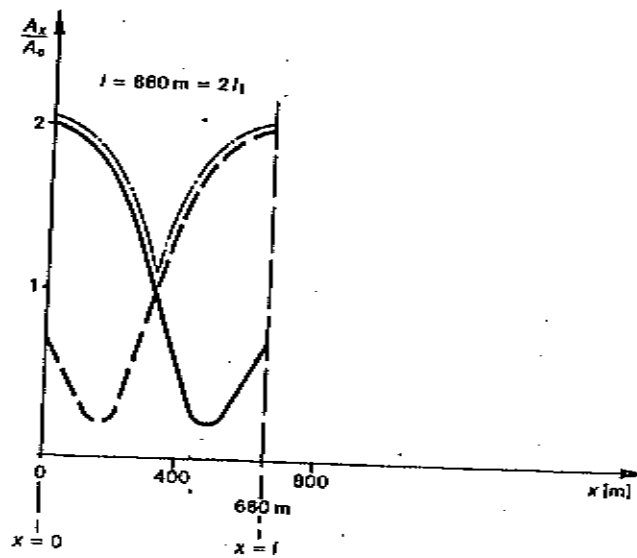
شکل ۱۷- نمودار پالس مضاعف نوع ۲. سوپرپوزیشن منفی بین L_1 و L_2 (طول ممنوعه)

شکل ۱۸- اندازه گیری از هر دو سر کابل جهت اجتناب از تولید خطای منفی

شکل ۱۹- سوپربوزیشن منفی برای $2L_1 < L < 2L_2$

شکل ۲۰- تنها سوپربوزیشن مثبت برای $L < 2L_2$

پیوست
مراجع اطلاعاتی
(اطلاعاتی)

استفاده از مرجع زیر تنها برای اطلاعات بیشتر توصیه می شود :

- *CIGRE 21:1968 , Partial discharge measurements for power cables.*

sbargh.ir
@sbargh
sbargh.ir@yahoo.com